

பிரான்ஸ் திருமறைக்கலாமன்றத்தின்

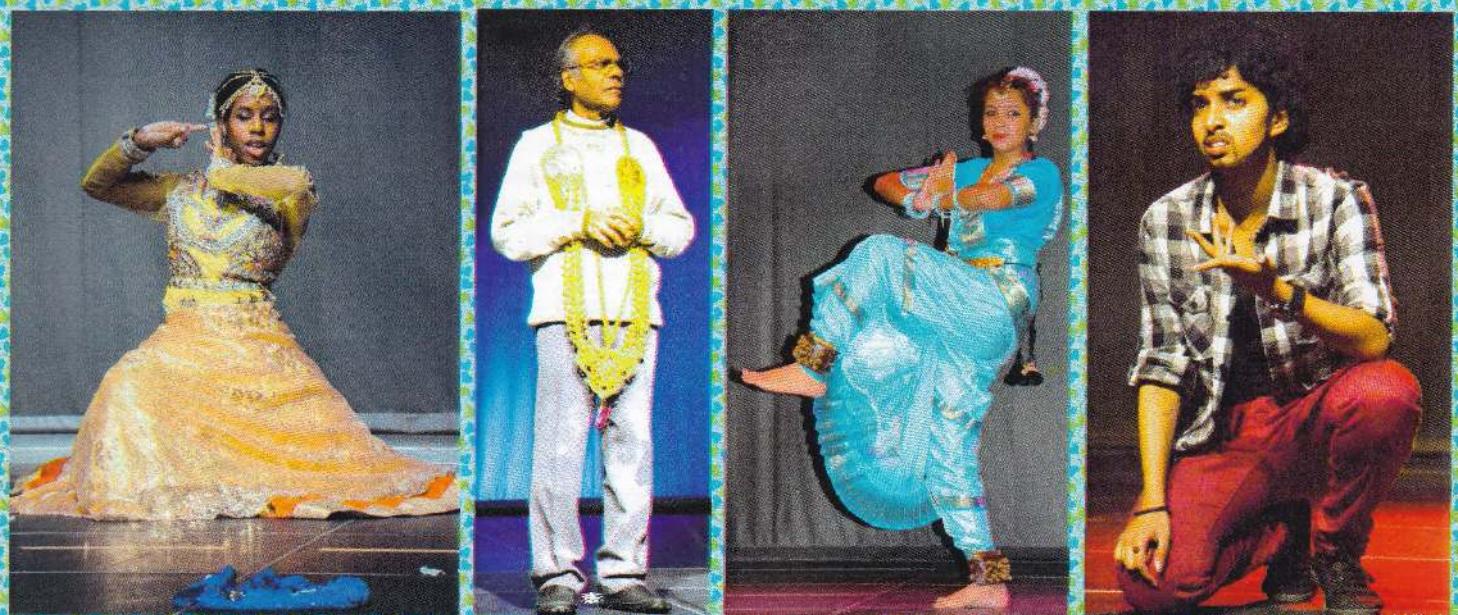
பிரான்ஸ் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் முறைப் பொறுப்பு நிதி இதழ்

அண்டு நூல்

மார்ச் 1

நூல் தெரு

பிரான்ஸ் திருமறைக்கலா மன்றத்தின்
கலைவண்ணம் 2015 நிகழ்வுக் காட்சிகள்

பட. விளக்கம் பக்கம் 3

கலைவழி இறைபணி - SERVIR DIEU PAR L'ART

பட. விளக்கம் பக்கம் 4

திருமறைக்கலாமன்றம் பிரான்ஸ்

முற்றம் காலாண்டுச் சந்திகை

ஆண்டு 14 மலர் 1 இதழ் 55

இதழ் ஆசிரியர் : டேமியன் குரி
வடிவமைப்பு : சுழி.சி.கிருஷ்ணன்

தொடர்புகள் : A.V.Damian
8, Bd.Raymond Poincré - Esc6
94170 Le Perreux - FRANCE
E-Mail damian94@hotmail.fr

வணக்கம்!

நமது மண்ணில், முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடந்து அவலமாக முடிந்த உள்நாட்டுப் போரின் விளைவுகளுள் ஒன்று; வெளிநாடுகளுக்கு குறிப்பாக ஜோப்பா, வட அமெரிக்கா, அவஸ்திரேலியா, இந்தியா போன்ற இடங்களுக்கு பெருமளவில் அகதிகளாகச் சென்றது. அதனால், நமது மண் திறமைபடைத்த பலரை இழந்ததுமன்றி நம் எண்ணிக்கையிலும் பாரதாரமான பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புலம்பெயர்ந்து சென்ற நம் உறவுகளின் உதவியில் நம் மண்ணில் பல குழுமங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றன. அதே வேளை, அவ் உறவுகளிடமிருந்து பெறுகின்ற பணத்தை, வீண் ஆடம்பரங்களில் விரயமாக்குகின்றனர் என்பதும் மறுக்கமுடியாத கசப்பான உண்மை.

இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை! அகதிகளாகச் சென்றவர்கள் வசதியாகவும் செல்வக் கொழிப்புதனும் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்ற எண்ணம் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. நம் இளைஞர்கள் பலரின் கணவும் வெளிநாடு செல்வது தான். நம் மவருள் ஒருசிலர் சென்ற இடங்களில் செல்வர்களாக எல்லா வசதி வாய்ப்புதனும் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பது பொய்யன்று. ஆயின், பெரும்பாலானவர்கள் தம்மைக் கடுமையாக வருத்தி உழைத்தேதான் வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பது அவர்கள் குடி யேறிய வெவ்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று பார்த்தால் புரியும். ஒருசிலர் உறங்குவதற்கும் நேரமின்றி ஒருநாளில் இரண்டு அல்லது மூன்று வேலைகளைச் செய்து வாழ்க்கை நடத்துவதை காணும்பொழுது பாரதியாரின் “நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே...” என்ற பாடலே நினைவுக்கு வரும்.

புலம்பெயர்ந்து வாழ்பவர்களின் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் ஓளிமயமாயுள்ளது. பள்ளிகளில் கல்வி கற்பவர்கள் அறிவிலும், விளையாட்டு, கலை முதலிய துறைகளில் காட்டும் ஆர்வம், ஆற்றல்களிலும் முன்னணியில் திகழுகின்றனர். கண்டா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, சவிற்கலாந்து போன்ற நாடுகளில் தமிழ் இளைஞரும், இளம் பெண்களும் ஆயிரக்கணக்கில் கல்லூரிகளுக்கும், பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் படிக்கச் செல்கின்றனர். மருத்துவ, பொறுப்பியல், கணிதவியல், சட்டவியல், அறிவியல் போன்ற துறைகளிற் பட்டங்கள் பெற்றுத் தலைசிறந்த தொழில்சார் வல்லுனர்களாகத் திகழ்ந்து வருகின்றனர். ஒருசிலர் அரசியலில் கொடிகட்டிப் பறக்கின்றனர். வாணோலி, தொலைக்காட்சி, வார இதழ்கள் போன்றவற்றில் தரம் வாய்ந்த ஆக்கங்களைப் படைக்கின்றனர். பேச்சு, இசை, நடனம், நாடகம் போன்ற துறைகளில் ஆர்வம் காட்டிப் போட்டிகளிலும், அளிக்கைகளிலும் கலந்துகொள்கின்றனர். தமிழ் மொழியையும், தமிழ்ப்பண்பாட்டையும் தக்கவைத்துக்கொள்ள மேற்புலத்து நாடுகளில் வாழும் தமிழ்ப்பற்றாளர் போற்றத்தகு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்ற போதிலும் தமிழ் இவைகள், இளம் பெண்கள் தாம் வாழும் பண்பாடுகளில் ஊறி, தமது சூழலுக்கு ஏற்ப வளர்ந்து வருகின்றனர். வெகுவெதாலைவில் இல்லாத எதிர்காலத்தில், நமது மண்ணும் மொழியும், பழக் கவழக்கங்களும் அவர்களுக்கு பெரும்பாலும் அந்நியமாகிவிடும் என்று கருத இடமுண்டு. அவர்களுடைய ஆற்றல்களின் பலன்களும், வளங்களும் நமது மண்ணுக்குக் கிட்டாமல் போகலாம்! அத்தகைய ஒர் இழப்பு முற்றுமுழுதாக நடைபெறாதிருங்க புலம்பெயர்ந்து வாழும் மூத்த தலைமுறையினர் மட்டுமல்லாது, இங்கு நமது இருப்பைப் பல சவால்கள் மத்தியில் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கும் நாழும் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

நீ.மரியுசேவியர் அழகன்.

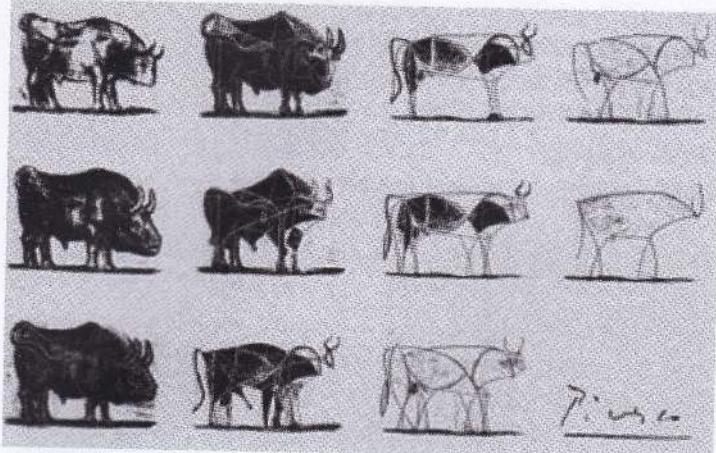

“பெஞ்சமின் விருது”

யாழ் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் பொன்விழாவை முன்னிட்டு இயக்குனர் மரியுசேவியர் அடிகளார் எழுதிய “சிங்ககுலச் செங்கோல்”, “முவேந்தர்கள்” ஆகிய நாட்டுக்கூத்து நூல்கள் 03.12.2015ல் அரூட் தந்தை பிலிப் ரஞ்சிதகுமார் அடிகளாரால் வெளியிட செய்து வைக்கப்பட்டது. முதற் பிரதியை திரு.பெஞ்சமின் இம்மானுவல் அவர்கள் வாங்கி சிறப்பித்தார். தொடர்ந்து திருமறைக்கலாமன்ற உறுப்பினரான பி.எஸ். அல்பிரட்டின் “திருமறைக்கலாமன்றம் எனது பார்வையில்” எனும் நூலும் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து ஒப்பனைக் கலைஞர்களைக் கொள்விக்கும் நிதிக்கு நடைபெற்றது. இதில் திரு.ச.தேவகுமாரன், திரு.சி.அன்றன், திரு.பி.டோமினிக், அண்ணாவியார் பேக்மன் ஜெயராஜா, திரு.இ.இக்னேசியஸ் ஆகியோர் அரூட் தந்தை பிலிப் ரஞ்சிதகுமார் அடிகளாரால் “பெஞ்சமின் விருது” வழங்கி கொள்விக்கப்பட்டார்கள். இந்த விருது க்கான அனுசரணையை பெஞ்சமினின் மகனும் பிரான்ஸ் திருமறைக் கலா மன்றத்தின் முன் னாள் தலைவருமான பெஞ்சமின் இம்மானுவல் அவர்கள் வழங்கி சிறப்பித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பிகாசோவின் கோடுகள்

எஸ்.ராமகிருஸ்னன்(இந்தியா)

பிகாசோவின் 176 ஓவியங்களைக்கொண்ட கண்காட்சி ஒன்றிற்கு கண்டாவின் டெராண்டோ நகர் சென்றிருந்தேன். நுழைவுக் கட்டணம் நாற்பது டாலர். கண்காட்சி துவங்கும் நாளிற்கு முன்பே ஒருவாரா காலத்திற்கு முன்பதில் முடிந்துபோயிருந்தது. வரிசையில் காத்திருந்து பின்பு ஒரு நாள் கண்காட்சிக்குப் போன போது காலை பதினொரு மணிக்கு முன்நாறுக்கம் மேற்பட்டவர்கள் ஓவியங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பிகாசோ அலை இன்னும் ஓயவில்லை. நவீன் ஓவியத்தின் பிதாமகனாக அவர் இன்றும் பிரமிப்புடன் பார்க்கப்படுகிறார். ஓவிய ஏலத்தில் அவரது ஓவியங்கள் பலநாறு கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனையாகின்றன. ஓவியக் கண்காட்சியினுள் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த போஸ்டர்கள், மாதிரிகளே பல ஆயிரம் டாலருக்கு விற்பனையாவதைக் கண்டேன். பிக்காசோவைக் காண்பதற்கு வந்திருந்தவர்களில் அறுபது சதவீதம் இளைஞர்கள், அதிலும் இளம்பெண்கள். சிலர் பிகாசோ ஓவியங்களின் முன்பு மணிக்கணக்கில் அசைவற்று நின்றுகொண்டே யிருந்தனர்.

ஒரு தியானமண்டபத்தில் இருப்பது போல அவ்வளவு நிச்பதும். பெங்சில் கீழே விழுந்தால்கூட பார்வையாளர்கள் திடுக்கிட்டு விடுகிறார்கள். பிகாசோவின் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஓவியங்களை ஒருசேரப் பார்ப்பது வாழ்நாளில் அரிய பேறு.

பிகாசோவின் கோடுகள் வலிமையானவை. உணர்ச்சிகளின் சீற்றத்துடன் அக்கோடுகள் வெளிப்படுகின்றன. கோடுகளில் அசைவைக்கொண்டுவருவது அரிய சாதனை. எளிமையான கோடுகள் போன்று அவை தோற்றுமளித்தாலும் அவற்றை அப்படியே நகலெடுத்து வரைய முடியாது. அந்த எளிமை தேர்ச்சியின் உச்சநிலை.

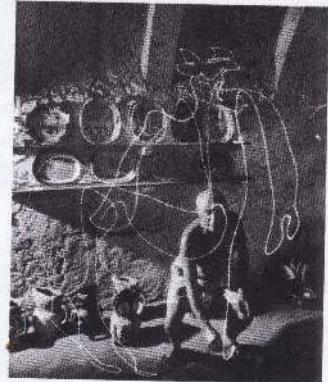
பிகாசோவின் கோடுகளுக்கு எது மூலம். அந்தக் கோடுகள் குகைஒவியங்களின் மாபில் இருந்து உருவானவை போலவே இருக்கின்றன. பிகாசோ பழங்குடிகளின் கலைவெளிப்பாட்டினை நேசித்தவர். குறிப்பாக ஆபிரிக்க மற்றும் கிரீஸ் பழங்குடி ஓவியங்களின் பாதிப்பினை அவரிடம் காண முடியும். பிகாசோவும் பிராக்கும் உருவாக்கிய க்யூபிச் ஓவியங்களுக்கு முன்னோடியாக

அமைந்தவை பழங்குடி ஓவியங்களே. குறிப்பாக பிகாசோ வரைந்துள்ள முகமூடிகள் பலவற்றில் அந்தப் பாதிப்பை நேரடியாகக் காணமுடிகிறது.

பிகாசோவின் தனித்துவமிக்க பங்களிப்பு க்யூபிசம். இந்த ஓவிய இயக்கத்தை அவரும் ஓவிய நண்பர் பிராக்கும் இணைந்து உருவாக்கினார்கள். இருபதாம் நூற்றாண்டு ஓவிய மரபில் க்யூபிசம் முக்கிய போக்காகும். யதார்த்தவகை ஓவியர்கள் உலகை முப்பரிமானத் தோற்றத்தில் துல்லியமாக வரைந்தார்கள். அதற்கு மாறாக, ஓவியத்தை இருபரிமான நிலைக்குக் கொண்டுசென்று காண்வகை யதார்த்தத்தை முறியடித்தது க்யூபிசம்.

இந்தவகை ஓவியத்தில் மனிதனின் புறத் தோற்றத்திற்கு முக்கியத்துவம் கிடையாது. அவனுடைய சிதறுண்ட மனதிற்கு, எண்ணங்களுக்கு உள்வடிவங்களுக்குத்தான் முக்கியத்துவம்.

ஒரே உருவத்தைப் பலவேறு கோணங்களில் வரைவது அவர்களின் நோக்கம். இதனால் முக் கோணங்களாக, சாய் சதுரங்களாக, வடிவில் கூட்டமைப்பாக உருவம் இடம்பெறும். அதைக் காண்பது அரூப ஓவியம் ஒன்றினைக் காண்பது போலவே இருக்கும்.

ரியலிச் ஓவியங்கள் உருவாக்கிய நேரடித்தன்மைக்கு எதிராக அமைந்த இந்த ஓவியங்கள் புரியவில்லை என்று எதிர்ப்புப் பூர்வகள் எழும்பின.

அதற்குப் பதில் தரும் விதமாக மனிதர்கள் வெளிப்பாரவைக்கு ஒன்றாகவும் உள்ளுக்குள் பல விதமாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களின் புறத்தோற்றத்தை மட்டும் வரைவது ஓவியனின் வேலையில்லை. சிதறுண்ட இருண்ட, துயருற்ற மனதையும் ஓவியம் அடையாளப்படுத்த வேண்டும் என்று க்யூபிச் ஓவியர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்படியான இருபரிமான ஓவியங்கள் முன்னதாக மரபு ஓவியங்களில் காணப்படுகின்றன. பழங்குடி ஓவியங்களில் முப்பரிமானத் தோற்றங்கள் கிடையாது. அவர்கள் வரையும்போது அவர்களின் அசைவுகளை, இயக்கத்தின்போது ஏற்படும் உடலமைப்பை, உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளைத்தான் வரைகிறார்கள். அதைத்தான் பிக்காசோவும் வெளிப்படுத்த முயன்றார்.

குகை ஓவியங்களைப்பற்றி எழுதும்போது ராபர்டோ கலியானோ வேட்டையாடி மிருகங்களைக் கொன்ற ஆன் இத்தனை வசீகரமான, மென்மையான கோடுகளால் ஆன குகை ஓவியங்களை வரைந்திருப்பானா என்று சந்தேகமாக உள்ளது. ஒரு வேளை இவற்றைக் குகையில் வாழ்ந்த பெண்கள் வரைந்திருக்கலாம் என்கிறார். அது நியாயமான ஒன்றாகவே படுகிறது.

குகை ஓவியங்களில் காணப்படும் மனிதர்கள் தனது செய்கைகளால்தான் இன்னார் என்று அடை

யாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள். பலனேரங்களில் அவர்கள் குறியீடுகளாக வரையப்பட்டிருக்கிறார்கள். நினைவினைச் சேமித்து வைப்பதற்கு வரையப்பட்டதே இந்த ஒவியங்கள். ஆகவே கோடு என்பது நினைவின் புறவடிவம் என்று கலை விமர்சகர் ஜேம்ஸ் குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது.

க்யூபிச் ஒவியங்கள் இரண்டு வகைப்படுகின்றன. ஒன்று அனலிடிக்கல் க்யூபிசம் எனப்படும் ஜியோமித வடிவங்களை முதன்மைப்படுத்திய ஒவியமுறை. மற்றொன்று சிந்மடிக் க்யூபிசம். இது கொலாஜ்போல காகிதம், தகடுகள் போன்ற தொடர்பற்ற பொருட்களை ஒவியத்துடன் இணைத்துக் காட்சிப்படுத்துவது.

1908 முதல் 1912 வரை புகழ் பெற்றிருந்த அனலிடிக்கல் க்யூபிச் முறையில் பளிரென்று வண்ணங்களை எவரும் பயன்படுத்தமாட்டார்கள். வெளி றிய நிறங்களே வெளிப்படுத்தப்படும். உருளை, கூம்பு, கோள் வடிவங்களை முக்கிய வடிவங்களாகக் கொண்டனர். வண்ணங்களில் பேதும் உருவாக்கிக் கவனம் பெறவைப்பது இந்தவகை ஒவியங்களின் தனித்துவம். பிகாசோ அனலிடிக்கல் க்யூபிச் முறையில் நிறைய ஒவியங்களை வரைந்திருக்கிறார்.

இவரைப்போலவே பிராக் க்யூபிச் முறையில் ஒவியம் தீட்டியபோதும் அவர் சிந்தமடிக் க்யூபிச் முறையைக் கூடுதலாக விரும்பினார். அவரது கொலாஜ் ஒவியங்கள் பெருந்த வாழ்வின் அபத்த நிலையை அடையாளம் காட்டுவதாக அமைந்தன.

எட்டு வயதில் ஒவியம் வரையத் தொடங்கி தனது 92 வயதுவரை ஒவியங்களை வரைந்துகொண்டேயிருந்தவர் பிகாசோ.

பாப்லோ பிகாசோ 1881 அக்டோபர் 25ம் தீக்தி ஸ்பெயினில் உள்ள மாலாகா நகரில் பிறந்தார். தந்தை ஒரு ஒவிய ஆசிரியர். புத்திசாலியான பிகாசோ தனது 14 வயதில் பார்சி லோனா ஸ்கால் ஆப் ஆட்ஸ் நுழைவுத் தேர்வில் வெற்றி பெற்றார். அப்பாவிடமிருந்து ஒவியம் கற்றுக்கொண்டு தேர்ச்சியடைந்த பிகாசோ தனக்கென தனிப்பாணி ஒன்றை ஆரம்ப காலத்திலே உருவாக்கிக் கொண்டார்.

கலைகளின் தலைநகரம் எனப்படும் பரிஸிற்கு 1904ல் சென்ற பிகாசோ அங்கேயே நிரந்தரமாகக் குடியேறினார். பாரிலில் அவர் ஹென்றி மாட்டிசி, ஜோன் மிரோ, ஜார்ஜ் ப்ராக்டியல் போன்ற பிரபல ஒவியர்களைச் சந்தித்துப் பழகினார். ஹென்றி மாட்டிசியின் ஒவியங்கள் பிகாசோவைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. இருவரும் மிகுந்த நட்புடன் பழகினார்கள்.

பிகாசோவின் மகத்தான் ஒவியம் குவெர்னிகா. 1937ல் இந்த ஒவியத்தை வரைந்தார். ஸ்பெயினில் நடைபெற்ற உள்நாட்டுப்போரின்போது பாஸ்கு கிராமத்தின்மீது விமானப்படைத் தாக்குதல் நடைபெற்றது. அந்தக்கொடுரச் செயலுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து பிகாசோ குவெர்னிகா ஒவியத்தை வரைந்தார். தற்போது அது ஸ்பெயின் மாட்ரிட் மியூசியத்தில் உள்ளது.

பிகாசோவின் கோடுகளில் உருவான பெண்கள் அவர்களது காதலிகளே. அவரது முதல் காதலி பெர்னான்டோ ஆலிவர். அவருடன் பிகாசோ ஏழு வருடங்கள் வாழ்ந்தார். பின்பு ரோமில் சந்தித்து பழகிய பாலே நடனமங்கை ஒல்கா என்ற ரஷ்யப் பெண்மனியைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். அதன்பிறகு 1927ல் மேரி தெரி சிவால்டேர் என்னும் 17 வயதுப் பெண்ணோடு பழக்கம் ஏற்பட்டது. 1936ல் டோராமார் எனும் பெண்ணோடு காதல். டோராமார் ஒரு புகைப்படக் கலைஞர்.

1943ல் பிகாசோவுக்கு உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்டது. தனது வாழ்க்கை முடியப்போகிறது என்று உணர்ந்தவரைப்போல வாழ்நாளின் கடைசிக் காலகட்டத்தில், ஏராளமான ஒவியங்களைத் தீடினார். சிற்பங்களை உருவாக்கினார். 1973 ஏப்ரல் 8 ஆம் தேதி பிகாசோ இறந்து போனார். அவரது மரணத்தின் பின்பு கோடிக்கணக் கான சொத்துக்கள் அவரது பிள்ளைகளுக்குப் பகிரந்தளிக்கப்பட்டன. பிகாசோவின் காதலிகளில் மூன்றுபேர் தற்கொலை செய்து இறந்துபோயிருக்கிறார்கள். ஒரு பெண்கடைசிவரை பிகாசோவை சந்திக்கவே கூடாது என்ற வைராக்கியத்தில் இருந்தாள். தனது காதலிகளைப் பிகாசோ மிகுந்த ஆசையுடன் ஒவியம் வரைந்திருக்கிறார். அந்த ஒவியங்களை அவரது மறைவுக்குப் பிறகு ஏலம்விட்டுப் பலகோடி சம்பாதித்துள்ளனர் அவரோடு பழகிய பெண்கள்.

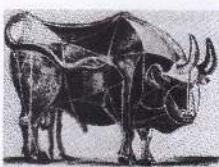
பிகாசோ வீட்டில் ஒருமுறை தச்சன் உடைந்துபோன கதவைச் சரிசெய்வதற்காக வந்தி ருந்தான். வேலைமுடிந்து போகையில் பிகாசோ அவனுக்கு ஜம்பது பிராங் பணம் தந்த போது தனக்கு செக்காக வேண்டும் என்று கேட்டான். பிகாசோவும் செக் எழுதித் தந்தார். அவன் வங்கிக்குப் போய் பணத்தை மாற்றிக்கொள்ளாமல் கலைவிற்பனையைகம் ஒன்றுக்குப் போனான். தனினிடம் பிகாசோவின் கையெழுத்து இருக்கிறது என்று சொல்லி அந்தச் செக்கை ஜநாறு பிராங்கிற்கு விற்றுப்போய்விட்டான் என்று ஒரு நிகழ்வைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அந்த அளவிற்கு பிகாசோ தன் வாழ்நாளில் விலைபோகிற ஒவியராக இருந்தார். இரண்டாம் உலகப்போர் ஸ்பானிஸ் உள்நாட்டுப்போர் போன்ற வரலாற்று முக்கியத் துவமுள்ள நிகழ்வுகளுக்கு பிகாசோ தனது ஒவியத்தின் வழியே எதிர்வினையாற்றிய விதம் முக்கியமானது.

ஸ்பெயின் நாட்டில் பிறந்து பிரான்ஸ் நாட்டில் குடியேறிய பிகாசோ ஒவியத்தில் மேற்கொண்ட புதிய முயற்சிகள் பரிசோதனைகள் நவீன ஒவியத்தின் அரிய சாதனைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. பத்துக்கும் மேற்பட்ட காதலிகள் இரண்டு முறை திருமணம். மிதமிஞ்சிய பணம். புகழ். விருந்து என வாழ்வைக் கொண்டாடியவர் பிகாசோ.

பிகாசோ முத்த ஒவியர்களிடமிருந்து நிறைய கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். பால் சொல்லின் பாதிப்பு

அவரிடம் நிறைய உண்டு. லித்தோகிராபி எனப்படும் அச்சோவியக் கலையைக் கற்றுக் கொண்ட பிகா சோ எருது என்ற தொடர் சித்திரங்களை உருவாக்கி னார். அதில் ஒரு எருதின் ஓவியம் எப்படிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உருமாறி அருப வடிவம் கொள்கிறது என்பதை வரிசையாகக் காட்சிப் படுத்தியிருக்கிறார். அதுபோலவே பிகாசோ வரைந்த ஆந்தைகளும் முக கிய கோட்டோவியங்களே.

ஸ்பெயினில் நடைபெற்றவரும் காலைச் சண்டைப் போட்டிகளை ஆர்வத்துடன் கண்டுவந்த

பிகாசோ காலைச் சண்டை குறித்து வரைந்த கோட் டோவியங்கள் அபாரமான உடல் மொழியுடன் தீகழ்கின்றன. அதில் சிறப்பாக காலையின் வேகம் மற்றும் உடல்திமிர் சிறப்பாக வரையப்பட்டிருக்கின்றன.

பொரன்டோவில் நடைபெற்ற பிகாசோ ஓவியக் கண்காட்சியில் அவரது நீல நிற ஓவியங்களே அதிகம் இடம்பெற்றிருந்தன. Blue Period எனப்படும் நீலவண்ண ஓவியங்கள் மீளமுடியாத துயரத்தை கருப்பொருளாகக் கொண்டன.

பிகாசோவின் நண்பன் காசகாமஸ் இறந்துபோன துக்கத்தால் மனம் உடைந்துபோன பிகாசோ அவனது உருவத்தினை ஏரியும் சுடருடன் வரைந்திருக்கிறார். அந்த ஓவியம் சாவின் உக்கரமும், துயரத்தின் நடுக்கமும் கொண்டது. நண்பனின் சாவு ஏற்படுத்திய வருத் தமான மனநிலை காரணமாக நீலநிறத்தைத் தனது பிரதான வண்ணமாக பிகாசோ தேர்வு செய்தார்.

ஸ்பானிய மரபில் நீலநிறம் துயரத் தின் குறியீடு.

நீலநிற ஓவியங்களில் பெரும்பாலானவை வேசைகள், கைவி டப்பட்ட தனித்திரகள், உடல் குறைபாடு கொண்ட வர்கள், நடைபாதைவாசிகள் இவ்ர்களைப் பற்றியதே. Celestina - The Woman of One-Eye ஓவியம் இதற்கு ஒரு சரியான உதாரணம். செலஸ் டினா என்ற அந்த வயதான பெண்ணிற்கு இடதுகண் தெரியவில்லை. தனது ஒற்றைக் கண்கொண்டு அவள் உலகை வெறித்துப்பார்த்தபடியே இருக்கிறாள். அவனது தனிமை, துயரம், நிராகரிப்பின் வலி ஓவியத்தில் ஆழமாகப் பதிவு பெற்றுள்ளது.

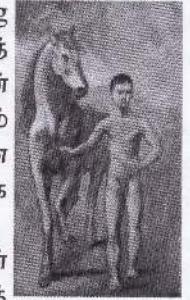
சர்க்கஸ் மற்றும் கழைக் கூத்தாடிகளின் மீது ஈடுபாடுகொண்ட பிகாசோ பரிசின் புறநகரில் வசித்த அவர்களின் குடியிருப்புகளுக்குச் சென்று அவர்களின் தனித்துவத்தை, விசித்திரத்தை ஓவியமாக வரையத் துவங்கினார். அந்தவகை ஓவியங்கள் ரோஸ் நிறத்தை பிரதானமாகக் கொண்டிருந்தன. ஆகவே அதை Rose-Period என்று அழைக்கிறார்கள். கோமாளிகள், கழைக்கூத்தாடிகள், இசைக்கலைஞர்கள், அவர்கள் எனின் குடும்ப வாழ்க்கை மற்றும் வினோ தமான உடைகளை பிகாசோ மிகவும் சிறப்பாக வரைந்திருக்கிறார்.

பரிசில் நடைபெற்று வந்த சர்க்களிற்கு பிகா பிரான்ஸ் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் முற்றும் 55

சோ தனது நண்பர்களான கவிஞர் அபோலினர், மாக்ஸ் ஜோசப் இருவருடன் வாரம் ஒருமுறை சென்று வருவது வழக்கம். அபோலினர் சர்க்கஸ் பற்றிக் கவிதைகள் எழுதியிருக்கிறார்.

Familly of saltimbanques ஓவியம் இதற்கொரு உதாரணம். தனிமை, வறுமை, அதன்ஊடாகவும் வெளிப்படும் கலைத்திறன் என சர்க்கஸ் கலைஞர்களின் வாழ்க்கையை, இந்த ஓவியம் அழகாகத் தன்வசப்படுத்தியிருக்கிறது. Familly of saltimbanques ஓவியம் உருவாக்கிய பாதிப்பில் ரில்கே ஒரு அற்புதமான கவி தையை எழுதியிருக்கிறார்.

அதுபோலவே Boy leading a Horse என்ற குதிரையை அழைத் துக்கொண்டுவரும் நிரவாணச் சிறுவன் ஓவியத்தில் அவனது உடலமைப்பும் சாந்தமும், குதிரையின் ஓயிலான தோற்றமும் பார்வையாளர்களின் புலன்களைக் கிறங்கச் செய்பவை.

Harlequin என்ற பால் செசானின் சர்க்கஸ் கோமாளி ஓவியம் உருவாக்கிய பாதிப்பால் பிகாசோ சர்க்கஸ் கோமாளிகளுடன் பழகி அவர்களை வரைந்திருக்கிறார். தனது பிறந்தநாள் விருந்து ஒன்றில் பிகாசோவே சர்க்கஸ் கோமாளி வேஷம் போட்டுக் கொண்டு ஆடிப்பாடியிருக்கிறார். அந்த அளவு கோமா ஸிகளுடன் அவருக்கு நட்புறவு இருந்தது.

பிகாசோ வரைந்த கோமாளிகள் முகங்களில் தீரா த வருத்தமும் ஏக்கமும் காணப்படுகிறது. அவர் கோமாளியின் மனத்துயரை பிரதானப்படுத்தி யிருக்கிறார். குறிப்பாக கோமாளியின் கண்களை பிகாகோ வரைந்துள்ள விதம் அபாரம். அவற்றில் வறுமையும், தனிமையும், ஏக்கமும் வெளிப்படுகின்றன.

Herlequin's Death Bed ஓவியத்தில் மரணப்படுக கையில் கிடக்கும் கோமாளியின் கைகள் பிரார்த்தனை செய்கின்றன. அதன் முகம் சாந்தமாக உள்ளது. அருகில் கவலையோடு அவனது குடும்பம் செய்வதறியாமல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இந்த ஓவியக்கண்காட்சியில் என்னை மிகவும் உலுக்கிய ஓவியம் Massacre in Korea ஒருபக் கம் நிரவாணமான கர்ப்பினிப்பெண்கள், குழந்தைகள் அவர்கள் எதிரில் துப்பாக்கி ஏந்திய வீரர்கள் நிர்க்க தியை இதைவிடச் சிறப்பாகச் சித்திரமாக்க முடியாது. அந்தப் பெண்கள் முகங்களில்தான் எவ்வளவு வேதனை. குரல் ஒடுங்கிப்போய் நிர்க்கதியாக நிற்கும் அவலத்தை ஓவியம் அழுத்தமாக வித்தரிக்கிறது.

ஒரு பெண் கைக்குழந்தையை அணைத்திருக்கிறாள் இன்னொருபெண் அதிகாரத்திற்கு எதிராகத் தன்னால் ஒன்றுமே செய்ய இயலாது என்பது போல் கைகளை விரித்து நிற்கிறாள். இந்தச் சூழலில் பயம் அறியாமல் ஒரு குழந்தை தரையில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறது. துப்பாக்கி ஏந்திய மனிதர்களுக்கு முகம் கி டையாது. அவர்கள் உடல்கள் விறைப்பேறி நிற்கின்றன. 1951ல் வரையப்பட்ட இந்த ஓவியம் வட கொரியா வில் கம்யூனிச் ஆதரவாளர்கள் என்று அப்பாவி பொது மக்கள் அமெரிக்க ராஜ்னுவத்தால் வேட்டையாடப்பட்ட குரூ நிகழ்வைச் சித்தரிக்கிறது.

இது போலவே தனது 88 வயதில் பிகாசோ வரைந்த The kiss என்ற ஓவியமும் தனித்துவமாக

இருந்தது. இந்த ஓவியத்தில் காணப்படும் ஆனும். பெண்ணும் இரண்டு மாறுபட்ட நிலையில் இருந்திரார்கள். அவர்களின் முத்தம் வெறும் சம்பிர தாயம் என்பதற்கு மேலே எதுவுமில்லை என்பது போலவே ஓவியத்திலிருக்கிறது.

17 மில்லியன் டொ ஸ்டர்க்கு விலைபோன இந்த ஓவியம் பிகாசோ வின் சலித்துப்போன காதல் நிலையைக் காட்டுவதாகத் தோன்றுகிறது.

பிகாசோ தனது புகழ்பெற்ற ஓவியங்களைத் தானே வரைந்து காட்டும் அறிய திரைப்படமான The mystery of Picasso முக்கியமான ஒன்றாகும்.

Pablo Diego José Francisco de Paula Juan Nepomuceno María de los Remedios Crispinino de la Santísima Trinidad என்பது இவரது திருமுழுக்குப் பெயராகும்.

பிகாசோவின் கோடுகளில் அவரது ஆழுமையே வெளிப்படுகிறது. அதற்கு ஆழுமையைப் புரிந்துகொள்ளும் பார்வையாளன் அதே உணர்வுகளைத் தானும் அடைகிறான். அதுதான் அவரது கரையின் வெற்றி. மரபான ஓவிய முறைகளை மீறி காணுலகைக் கட்டுடைப்புச் செய்ததே பிகாசோவின் தனித்துவம்.

கேள்வாளிஸ் ஒரு உருவத்தை நேரடியாகவோ, அரூபமாகவோ வரைந்து காட்டி அதன்பின்னே உள்ள பல்வேறு உண்மைகளை தரிசனத்தை அறியச் செய்வதற்கே பிகாசோ முயன்றார். நவீன கவிதையின் செயல்பாடும் இதுவே.

நம் காலத்தில் அதிகம் கொண்டாடப்பட்டவரைப் போல அதிகம் கேளி செய்யப்பட்டவரும் பிகாசோதான். குழந்தையின் கிறுக்கல்கள் போல அந்தக் கோடுகள் மேதமையின் அடையாளங்கள் என்று புரியாதவர்கள் அதை வரட்டு விமர்சனங்களால் இகழ்ந்துகொண்டுதான் இருப்பார்கள்.

பிகாசோ ஓவியம் உருவாக்கிய உந்தல் உலகெங்கும் அவரது பாணி யைப் பின்பற்றி வரையும் இளம்தலை முறை ஓவியர்களை உருவாக்கியுள்ளது. அதுதான் அவரது மிகப்பெரிய சாதனை.

"Art washes away from the soul the dust of everyday life" என்று பிகாசோ குறிப்பிடுகிறார். ஓவியக் கண்காட்சியில் இருந்து வெளியே வந்தபோது அந்த உணர்வைத் தான் நானும் அடைந் திருந்தேன்.

எல்லாங் தரவல்ல தெய்வப் பணையில் எடுக்கும் பொருளை விருத்திசெயக் கெலவெம் வளர்ந்திடும் வல்லவர்க் களான்றாய்ச் சேர்ந்து வரவேண்டும் தோழர்களே

பொன்னி மழை வாழி பூமிநலம் வாழி மன்னுயிர்கள் வாழியறும் வாழி - எந்நாளும் கற்பகம் போலியும் கடவுட் பணைவாழி நந்திமூம் வாழி நயந்து (சோமக்ஞந்தரப் புலவர்)

என தடு யன்கள்

சுழி.சி.கிருஷ்ணன்

இயற்கையின் வரலாற்றில் இன்றும் வாழும் தொன்மையான மரங்களில் ஒன்று பனை. மிகத்தொன்மையான ஒரு மரத்தையும் அதன் நிழலில் வாழ்ந்து வந்த வாழ்ந்து வருகின்ற மக்களையும் பற்றியது இக்கட்டுரை. அவர்கள் எழுவதற்கு மட்டுமல்ல தொன்மையான, இயற்கைக்கும் மனிதகுலத்திற்கும் நன்மை செய்து வருகின்ற அந்த மரமும் வாழ்வதற்கும் சேர்த்தே வரையப்படுகிறது. பனை மரம் ஒரு முளை இலையுடைய செடியானதும் ஒற்றைத்தடி வகையானதும் புல்லினத் தைச் சார்ந்த ஒரு தாவரப் பேரினமாகும். "புறக்காழ னவே புல்லெனப்படுமே. புறவயிர்ப்பு உடையவற்றைப் புல் என்று சொல்வர். அவை தெங்கு, பனை, கழுகு, மூங்கில் முதலியன் அக்ககா முனவே மரனெப்ப டுமே" (தொல்காப்பியம் பொருள் 613) ஏடகம், தாலம், தாளி, துருமேகம், கரும்புறம், காம புரம், துருமேகம், நீலம், பாரிபத்திரம், பார்பதம், புறபதி, புல்லூ திபம், போந்து, போந்தை, தர்மவிசாரன் முதலிய பெயர்களையுடைய பனை எங்கள் பண்பாட்டுச் சின்னம். இது வெப்பமண்டலப் பகுதியில் வாழும் மரவகை. இலங்கையின் வடகிழக்கு, வடமேற்கு பகுதிகளில் பரவலாகக் காணக்கிடக்கிறது. கடல்கொண்டதாகக் கூறப்படும் தமிழ்கூறு நல்லுலகில் ஏழ்தெங்கு நாட்டிற்கு அடுத்து ஏழ்பனைநாடு இருந்ததாக தமிழ் இலக்கியங்கள் வாயி லாக அறிகிறோம். பனை தோன்றிய காலம் தெரியவில்லை. 380 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோன்றியதாக அறிவியல் கூறுகிறது. அக்காலப்பகுதியை 'டிவோனியன் கால வட்டம்' (Devonian period - 417 Million) என்று கூறுவர். இது பலிழுசௌயக் (Paleozoic era) ஊழிக்காலம் ஆகும்.

தொன்மை நாடுகள் ஏழிலும் வாழ்ந்த தொல்குடி மக்களே இம்மக்கள். இலங்கையின் வடமேற்கு வடகிழக்குப் பகுதிகள் ஆகியனவும் இவற்றை ஒட்டிக் கடலுள் அமிழ்ந்து போன நிலப்பரப்பும் அதாவது வங்காள விரிகுடாவிலும் அமிழ்ந்து போடுள்ள நிலப்பரப்பும் இம் மக்களின் பூர்வீக நிலமாகும். இம் மக்கள் சார்ந்து வாழ்ந்த பனையை கற்பகதரு என்பர். இயற்கைக்கும் மனித குலத்திற்கும் நன்மையே செய்து வந்த மரமும் அதனைப் பற்றிக்கொண்ட குடியும் இன்று வீழ்ந்து விட்டது. பனையைச் சார்ந்து வாழும் ஒருவர் வேறு எவரையும் சார்ந்து வாழ்வதேவையில் வை என்பது பனைஏறிக் குடிகளின் வழக்கு. நிலத்தை ஓர் உழவன் வேளாண்மை செய்வது போல் பனைஏறியும் ஓர் பனையை மிக நேர்த்தியாக பனையாண்மை செய்கிறான். இதைத்தான் பனையேற்றும் என்கிறோம். மரத்தின் கனிகளை மனிதன் எப்போது உண்டானோ அதற்குத்த நிலையிலிருந்தே பனையேற்றமும் தொடங்கியிருக்க வேண்டும். பனையாண்மை செய்வதற்கென்றே ஒரு குடி தழி மூலம் நல்லுலகில் வாழ்ந்து வந்தது. வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இச்சான்றோர் குடியினர் இன்றைய தொன்மையான வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இந்தப் பனைத்தொழி லும் அந்தக் குடிகளும் இன்றைய நாளில் நவீவடைந்துள்ளனர். உழவு தோன்றிய காலமும் பனையேற்றக் காலமும் முன்பின்னாக இருக்கிறது. பனையேற்றம் என்பது பனங்குழி போடுவதிலிருந்து ஒலையறுத்துப் பாளை சீவி கலையும் கட்டிப் பதநீர். இறக்குவது ஒரு வகை. இதனைப் பதநீர்கள் என்று அழைக்கிறார்கள். இது குடிப்பதற்கு மட்டுமே பயன்படும். கள் என்பது போருக்குச் செல்

வோருக்கு வழங்கப்பட்டதாகவும் திருவிழாக்காலங்களில் மகிழ்ச்சிக்காகக் குடிக்கப்பட்டதாகவும் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. வள்ளுவர் கள்ளுண்ணாமையை வலியறுத்திப் பத்துக் குற்பாக்களை யாத்துள்ளார். இதிலிருந்தே கள் என்பது எத்துணை தொன்மையானது எனப் புரிந்துகொள்ளலாம். இக் கள்ளினாலேயே இக்குடிகள் இழிவுபடுத்தப்பட்டது பிந்தைய வரலாறு. ஒலையறுத்துப் பாளை சீவி கலையத்தில் சுண்ணாம்பு தடவி பதநீர் இறக்குவது இன்னொரு வகை. இதனை சுண்ணாம்புப்பதநீர்(கருப்பணி) என்பர். இதனைக் குடிக்கலாம். இப்பதநீரிலிருந்துதான் கருப்பட்டி என்னும் பனைவெல்லம் தயாரிக்கப்படுகிறது.

“பெண்ணை, தாலம், புல், தாளி, போந்தை என்று எண்ணிய நாமம் பனையென இசைப்பர்” எனத் திவாகரம் நிகண்டு உரைக்கிறது.

மனிதகுல நாகரிகத்தை நாம் அறிந்துகொள்வதற்கு, மனிதகுலத்திற்கு எண்ணியதையெல்லாம் எழுதிப்பாது காக்க ஏடு வழங்கியது இந்தத் தாளிப் பனைதான். மனிதகுலத்திற்கு மட்டுமன்றி ஆடு, மாடுகளுக்கும் உணவு தந்தது இப்பனை தான். பதநீர் இறக்குவதை கள் இறக்குவதாகத் தூய்மை வாதத்தால் இழிவுபடுத்தி கருப்பட்டிப் பயன்பாட்டை வெகுவாகக் குறைத்து பக்கமைப் பரட்சி என்னும் குதாட்டத்தில் வேளான்கு டிகளை ஈடுபட வைத்து கரும்பு உற்பத்தியைப் பெருக்கி சீனி ஆலைகளை அதிக அளவில் உருவாக்கி ஏற்றுமதி இறக்குமதி விளையாட்டு விளையாடி கூப்பன் கடைகளிலும் சீனியைக் கட்டாயப் பொருளாக ஆக்கிவிட்டது அரசு. இதனால் கருப்பட்டிப் பயன்பாடு மக்களிடையே வெகுவாகக் குறைந்து இன்று அது ஒரு மருந்துப் பொருளாகவே மாறிவிட்டது.

இலங்கை, இந்தியா, தாய்லாந்து வியட்நாம், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் பனை பெரும்பாலாகக் காணக்கிடக்கிறது. எங்கள் நாகரிகத்தில் சிறுப்பிடம் வகித்து நிறைந்த பொருளாதாரத்தை ஈட்டித் தருவது பனை. இலங்கைக்கு வந்திருந்த ஒல்லாந்தர் பனையின் பயனை நன்குணர்ந்து பல்லாயிரக்கணக்கில் தறித்துக் கட்ட வேலைக்கு ஏற்றுமதி செய்தனர்.

பனை குறைந்த செலவில் நீடித்த நாள் உழைக்கும் என்பதால் பங்கருக்கும், காப்பரண்களிற்கும் அரசு படைகளும் போராளிகளும் வரைமுறையின்றிக் கண்முடித்தனமாக வெட்டி விட்டார்கள். செல் அடித்தும் பனந்தோப்புகளும் பனங்காடுகளும் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஒரு அரசு மரத்தைக் காப்பாற்ற பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவிட்டு வருகிறது அரசு. வடலித் தோட்டங்களை வளர்க்க வேண்டும் என்னும் முயற்சியை மாகாண சபைகள் முன்னெடுக்க வேண்டும். ஏனைய பொருளாதாரப் பயிர்களைப் போல் நீர்ப்பாசனம், உரமிடுதல், பாதுகாத்தல் என எழுமூற்சியையும் வேண்டாதது இப் பனை.

“தாலவிருட்சம்” என்னும் நூல் பனை 801 பயன்கள் தருவதாகக் கூறுகிறது.

திருக்குறளில் பாலுக்கொன்றாக முப்பாலிலும் பனையை உவமையாக வைத்துப் பாடியுள்ளார்.

செய்ந்றியறிதலுக்கு பயன் தெரிந்தவர்களுக்கு தினையளவு நன்றி செய்தால் போதும் அதனைப் பனையளவாகப் போற்றவர். பெரியதற்குப் பனையையும்

சிறியதற்குத் தினையையும் கூறியுள்ளார்

தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாகக் கொள்வர் பயன் தெரிவார். தாம் செய்யும் ஒரு குற்றம் தினையளவாக இருப்பினும் அதனைப் பனையளவாகக் கருதிப் பச்சாதாபப்படுவர் என்பதாம். “தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாகக் கொள்வர் பழிநாணுவார்” காமத்துப் பாலில் தலைவி காமம் அதிகம் உடையவளாயிருப்பின் அவள் அதிகம் ஊடல் செயலாகாது என்பார். “தினை த்துணையும் ஊடாஸம வேண்டும் பனைத்து ணையும் காமம் நிறைய வரின்”

தருமசிந்தனையுடன் தன்பொருளைப் பிற்ககு ஈந்து வாழ்பவனை பனைமரத்திற்கு ஓப்பாகவே கூறுவர். படுபனையன்னர் பலர் நச்ச வாழ்வர்.

நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர், சுதுமலை நாகலிங்கம் பண்டிதர், பொன்னாலைக் கவி கிருஷ்ணன் போன்றோர் ஸமுத்தில் பனை பற்றிப் பாடியுள்ளனர். ஆங்கிலப் புலவர் கீற்றில் என்பவர் துயரமுற்ற பெண் கண்ணர் வடித்தலுக்கு பனம்பாளை பதநீர் சொட்டுதலை உவமையாகக் கூறியுள்ளார்.

கருப்பட்டியின் ஜந்துவகைச் சத்தை இழந்து ஒருவகைச் சத்து மட்டுமே உடைய வெள்ளைச் சீனி யை உண்டு அதனால் நோயும் மருத்துவச் செலவும் மட்டுமே அதிகரித்துள்ளது. வெளிநாட்டு மதுபானங்களால் உடல்நலக் கேடு. அதனால் ஏற்படும் மருத்துவச்செலவு என்பன பெருகிக்கொண்டே போகிறது. பனை ஏற்றத்தை நம்பியிருந்த பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் மாற்றுத்தொழில் தேடி சுலிகளாய் மாறிப்போய் உள்ளனர். மண்சார்ந்த தொழிலையும் மானத்தோடு சூடிய தொழிலையும் மண்ணின் தொன்மையையும் தொழில் நுட்பத்தையும் நாகரிகத்தையும் உலகிற்கு உரைக்க ஒரு தொழிலை மீட்கவேண்டும் என்பதால் மீண்டும் வேண்டும் பனைஏற்றம். மண்சார்ந்து நற்சார்புடைய நன்மை விளைவிக்கூடிய தொழிலான பனைஏற்றம் உலகம் உள்ளவரை வேண்டும். இயற்கைக்கும் இயற்கையை ஒட்டிய வாழ்விற்கும் தீங்கு விளைவிக்காத ஒரு தொழில் வாழவும் வளரவும் வேண்டும் என்பதால் மீண்டும் வேண்டும் பனையேற்றம். சர்க்கரை நோய், குடற்புழுக்கள் பெருக்கம், இருதயப்பழுது, சிறுநீரகப்பழுது போன்ற நோய்களில் இருந்து மக்களைப் பாதுகாக்க பனைஏற்றம் வேண்டும். பனைஏற்றத்திற்கான சிறுப்புப் பயிர்ச்சிப் பள்ளிகள் பல்கிப் பெருகவேண்டும்.

பனைதரு பொருட்கள் வைத்தியத்தில் என்ன பங்கு வகிக்கின்றது எனப் பதார்த்தகுண விளக்கம் கூறுவதைப் பார்க்கலாம்.

பனை நுங்கு

நீர்வார் வியர்க்குருவை நீக்குமன லாக்குந் தோற் சார்வா மயஞ்சீதந் தாளெனிக்குஞ் - சேர்வார் விலிக்கரையாந் துஞ்சளிக்கு மென்சுரத மானே கழிக்கரையாந் தாளியினங்காய்

நுங்கின் சலமானதுவியர்க்குருவை நீக்கும், பசியைத் தரும், தோலுடனேயிருக்கும் நூங்கு சீதபேதியை விலக்கும்.

பனையின் மது(கள்)

விந்துதீர மூறுமதி வெப்புடனே தாகம்போம் பந்தமாந் தாதுவுமோ பாரிக்கு - முந்துபித்தந் தோன்றும்பா ஷாணங்கள் சுத்தியுமாந் தோகை மின்னே யேன்ற பனை மதுவிற்கே.

பனங்கள் ஞக்குச் சுக்கில சூரோனிதவிருத்தி, சப்ததாதுக்க ஞக்கும் உறுதி, பித்தாதிக்கம், இவைகள் உண்டாகும். தேக உஷ்ணமூம் விதாகுமும் நீங்கும். இதில் பாஷான வகைகள் சுத்தியாகும் என்க.

பனை வெல்லம்

வட்டுபேன வெல்லத்தால் மார்பெரிச்சல் குன்மமறும் முட்டு திரிதேஷும் முன்னிற்கா - கட்டுபொ

வாந்தி ருசியின்மை வாளா யுற்றிடினும்

சாந்தி பெருகுமென்றே சாற்று.

பனை வெல்லத்தால் திரிதோஷதொந்தங்கள், அரோசகம், குன்மம், மார்பு ஏரிச்சல், இவைகள் நீங்கும்.

பனங்கற்கண்டு

மேக வணலுமிக வீசும சூரியையா

லாக முறுகனலு மாறுங்காண் - மேகனத்திற்

றங்கிவரு நீர்ச்சுறுக்குந் தாகவெப்ப முந்தணியு

மிங்குபனங் கற்கண்டுக்கே.

பனங்கற்பண்டுக்கு மேககரம், மகுரியையின் வெப்பம், மூத்திரம் வருகையில் ஆண்குறிக்குடுத்தல். உஷ்ணதாகம் இவைகள் நீங்கும் என்க.

பனங்கிழங்கு

நேர்ந்தவுட் சூடும் நிறைந்த பன் மேகமுடன்

சேர்ந்தபல வீனாஞ் சுகமாகும் - ஓர்ந்து

பலமறிந்து பேசும் பனங்கிழங்கிற குள்ள

நலமிதுவாம் நாட்டிற் பகர்.

பனங்கிழங்கால் அஸ்திச்குடும், பித்தமேக முதலிய மேகங்களும், குளிர்ச்சியும், வனப்பும் உண்டாம் என்க.

பனங்குருத்து

நல்ல பனங்குருத்தால் நாவரண்டு பேதிமிகும்

வல்லரத்த மூலம் வலுத்துவிடும் - தொல்லை

இனங்குரச நாக மிருவங்க நீறும்

அணங்கரசே ஈதேயறி.

பனங்குருத்தானது ரத்தமூர்த்தையதிகப்படுத்தும். பேதியையும் உண்டாக்கும். இன்னும் இந்தக் குருத்தின் சாற்றால் வாஸரசம், வங்கம் முதலியவைகள் மாசற மடிந்து பற்பமாகும் என்க.

சமச்சீர் உணவும் நோயற்ற நல்வாழ்விற் கான உணவும் தருகின்ற காரணத்தால் பனையேற்றும் வேண்டும். மனிதனின் பசி தாகம் தீர்க்கவும் உண்டு உறங்கத் தங்குமிடமும், கால்நடைக்குத் தீனியும், சாகுபடி நிலத்திற்குச் சேதன உறுப்புப் பசளையும், கைத்தொழிலுக்குப் பல உறுப்புக்களும் தந்து உதவுகிறது இப்பனை.

பனையிலிருந்து

1. உணவு உற்பத்தி செய்தல்

2. தும்பிலிருந்து தூரிகை மெத்தை முதலியன செய்தல்

3. ஒலையிலிருந்து பன்னவேலை செய்தல்

4. மருந்துப் பொருட்கள் செய்தல்

5. அதனை வெட்டி மரவேலைகள் செய்தல்

போன்ற ஜந்து தொழில்களையே மிகப் பிரதான தொழிலாகக் கருதுவர். பனை மரத்தை அழிக்காமல் பயன் பெறுவதே விவேகமும் விரும்பத்தக்கதுமாகும்.

எவ்வகைச் சூழலிலும் செழித்து வளரக்கூடியது. வரண்ட பகுதியான மணல்த்தரை, கடற்கரை, கன்னாம்புக் கற்பாறை, தேடுவாற்ற தரைகளிலும் நன்கு செழித்து நமக்குப் பயன் நல்கக் கூடியது. ஏனைய பொருளாதாரப் பயிர்களைப்போல் நீர் பாச்சுதல், உரமிடுதல், பாதுகாத்தல் என எழுமுயர்ச்சியும் வேண்டாதது இப்பனை.

பனை என்பது ஒரு மரம். இயற்கைச் சூழலைக் காப்ப திலும், பேணுவதிலும் ஒரு மரவகைக்கு என்ன பண்பு உண் டோ

அதை பனைமரமும் நன்கு செய்கின்றது. மன் அரிப்பைத் தடுப்பது, மண்ணுக்குள் நுண்ணுயிர் வாழ வழி செய்வது, காற்றறைத் தடுத்து பருவ மழை பொழிய வைப்பது, குறைவான நீரில் உயிர்வாழ்ந்து நிறைந்த பலனைத் தருவது, எளிதில் மக்குவது என பல்வேறு நற்றன்மைகளை உடையது.

மனிதனின் உறையுளுக்கு தூண், கம்பு, மரம், சலாகை, கூரைஒலை, நார்க்கயிறு போன்றவற்றை வழங்குகிறது. உணவிற்காக நுங்கு, பனம்பழம், பணிகாரம், பாணிப் பணாட்டு, தோற்பனாட்டு கிழங்கு, புழுக் கொடியல், கூழ், பிட்டு, பூரான், கள், பத நீர், பனங்கட்டி, பனங்கற்கண்டு, பனங்கீனி, கல்லாக்காரம் போன்ற உணவுப் பொருட்களையும் வெட்டப்படும் போது மரம், சோத்தி, குருத்து என்பவற்றையும் மக்களுக்கும் ஒலை முதலியவற்றை மாக்களுக்கும் வழங்குகிறது.

குழலைச் சீரழிக்கும் செயற்கை ஏந்து பொருட்களை (Plastic bags) விலக்கி பனை சார்ந்த பொருட்களான பெட்டி, பை, உமல், பறி, கடகம், முறண், துடைப்பான், விளக்குமாறு, கூரை வேய்வது மட்டை யைக் கொண்டு வேலி அடைப் பது, கை, கால் உடைந்தவர்களுக்கு மட்டை வைத்துக் கட்டுவது, நார் உரித்து கயிறாகப் பயன்படுத்துவது முதலியன.

கங்குமட்டையிலிருந்து எடுக்கப்படும் தும் பானது குவைத் நாட்டில் என்னெந்தக் கிணறுகள் சுத்தப்படுத்தவும் ஜேர்மனியில் நெடுஞ்காலைகள் துப்பரவு செய்யவும் பயன் படுத்தப்படுகிறது. இந்தியாவில் இருந்தே இத்தும்பு தருவிக்கப்படுகிறது. ஐப்பானியர்கள் இத்தும்பை இந்தியாவிடமிருந்து கொள்வனவு செய்து தூரிகைகள் செய்து அமெரிக்காவிற்கு ஏற்றுமதி செய்து பெறும் பொருள்ஸ்ட்டுகிறார்கள். தான் பிறந்த நாட்டுக்காற்றயையும் மாற்றுத் தேசத் தவரையும் பெறும் பொருள் ஸ்டட்ச் செய்கிறது கற்பகதரு என்றழைக்கப்படும் இப்பனை.

முற்காலத்தவர் பனைவளத்தையே நம்பியிருந்தனர். பனையின் பயன்களைப் பெற்றுப் பயன்படுத்திய பின் அதற்கு ஆண்டுதோறும் பொங்கலிட்டுப் பூசித்தும் வந்தனர். மாட்டுப் பொங்கல் போன்று பனையடியிற் பொங்கலும் ஒரு விழாவாக நடைபெற்றது. பெண்களுக்குப் பூப்புனித நன்நீராட்டு விழாக் கொண்டாடுவது போன்று பனை முதன்முதலில் பாளை வெளியே தள்ளுவதற்கும் பொங்கலிட்டுக் கொண்டாடினர். பனையும் பெண்ணும் பள்ளிரண்டாண்டிற் பயன் என்பர் முன்னோர். “இந்தியாவைக் கிராமங்கள்லேயே காண்கிறேன். கற்பக விருட்சமாகக் காட்சித்தரும் பனைச் செல்வதைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்துக்கூடும்.” காந்தி அடிகள்.

“பனைக்கும் தமிழனுக்கும் தலை வணங்காத் தன்மையில் ஒர் ஒற்றுமை உண்டு” கலாநிதி விஜயானந்த தகநாயகா. “தமிழ் மொழியைவிட வேறு உயர்ந்த மொழி உலகிலில்லை. பனம் பண்டத்திற் பார்க்க வேறு சிறந்த உணவுவகை இல்லை. இரண்டையும் என்றும் அழிக்க முடியாது” பொன்னாலை கிருஷ்ணபிள்ளை. பிரான்ஸ் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் முற்றம் 55

பக்காறை சேலபகுளி

புலவருக்கு மன்னன் பரிசளிக்கத்துரைண்டியது “நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய் பனம்படுப்பனையின் கிழங்கு பிளந்தனன்” எனும் பாடல்.

கல்லூரிகளில் பன்னவேலை கற்பிப்பதற்காகப் பன்ன வேலை ஆசிரியர் என ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். இவர் மாணவர்களுக்கு பனை ஒலையிலிருந்து பெட்டி, நீத்துப்பெட்டி, உறி, கொட்டப்பெட்டி, பெட்டி, பட்டை, திருக்கணி, கடகம் போன்றவற்றை எவ்வாறு இழைப்பது என்பதைச் செய்கைமூலம் செய்து காட்டுவார். இவ்வாறான ஆசிரியர் நியமனங்கள் ஒவ்வொரு கல்லூரிகளுக்கும் தேவை. அரசு செய்யாத படசத்தில் ஒவ்வொரு பாடசாலையின் பழையமானவர் சங்கங்களும் வருகை ஆசிரியராக நியமித்து அவர் களுக்கான ஊதியத்தை வழங்கும் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாது இக் கட்டுரையைப் படிப்பவர்கள் பனை விதைகளை நட்டு மீண்டும் பனை வளத்தைப் பெருக்க வேண்டும். உறியில் வெண்ணெயிருக்க உலகெங்கும் நெய்கலைவது போன்று நாம் அலையக்கூடாது.

“குடி உயரக் கோன் உயரும்” எனும் ஒளவை வாக்கிற்கிணங்க இக்குடிகள் உயர எமது பொருளாதாரம் உயரும்.

“இல்வாழ்வுக்காகிய எல்லாப் பொருளையும் எங்களுக் கெப்பொழு துங்கொடுக்க வல்ல பனையைக்கள் செந்தமிழ் நாட்டிலே வாழிய வாழிய ஞானப் பெண்ணே

(சோமகந்தரப்புலவர்)

நிலவடலி எனப் பெயர்பெறும் பருவத்திலிருந்தே பனை பயன்தரத் தொடங்குகிறது. மயிலின் தோகை போன்ற ஒலைகள் அழகான விசிறிகள் செய்யப் பயன்படுகிறது. அடுத்துவரும் கருக்குவடலிப்பருவத்தில் நீளமான கங்கு மட்டைகள் கிடைக்கின்றன. இக்கங்குமட்டைகள் வைரமான தும்பு எடுக்கப் பயன்படுகின்றன. இத் தும்புகள் வெளி நாடுகளில் தெருப்பெருக்கும் இயந்திரங்களில் உபயோகிக்கப் படுகின்றது. ஒலைகள் கால்நடைகளுக்கு உணவாகப் பயன்படுகின்றன.

பனாட்டு இக்காலத்தில் ஏரிபொருள் தட்டுப்பாடு காரணமாக சூரிய சக்தியைக்கொண்டு பல கருமங்கள் செய்யலாமென விஞ்ஞானிகள் முழுமுச்சாக வேலை செய்கிறார்கள். உத்தனையோ நூற்றாண்டு காலமாக எம்மற் பனங்கழியை சூரிய ஒளியிற் காயவிட்டு, ஆதவன் சுட்ட பணியாரம் என உண்டு வந்தனர். பனை + அட்டு பனாட்டு என வந்ததென்பர். “அல்லற் பசிக்கும் அரும் பினிக்கும் ஆரமுதாம் பனாட்டு. பதநீர்ப் பாணியுடன் தேனும், மிளகும், சீரகமும் சேர்த்துக் காச்சிய பாணியில் சிறுதுண்டுகளாக வெட்டிய பனாட்டைப் போட்டுவைத்து உண்பர். இது 5 வருடங்களுக்குக் கொடாமல் இருக்கும்.

பீஷ்மர், பலராமன், சோமர்கள் தமது கொடிகளில் பயையைப் பொறித்திருந்தனர்

மில்கவைற் கனகராசா அவர்கள் பனையின் பயனை நன்கறிந்திருந்தார். பனைவிதைகளைச் சேகரித்து குறிப்பிட்ட மில்கவைற் சவர்கார உறைகள் கொடுத்தால் பனம்விதைகள் இனாமாகக் கொடுத்தார். இவரே பனம் விதைகளை விநியோகித்து பனை விதைகளை இலவசமாக விநியோகித்து பனைகளைப் பெருக்கியவராவார். இல்லரைப்போன்று பத்து நல்லன்னமுள்ள செயற்பாட்டாளர்கள் தோன்றுவராயின் தமிழ் மக்களுக்கு எவ்விதப் பஞ்சமும் இருக்காது மன்சாரந்த தற்சார்புடைய நன்மை விளைவிக்கக்கூடிய தொழிலான பனையேற்றம் உலகம் உள்ளவரை வேண்டும்.

பனை மரமே பனை மரமே யேன் வளர்ந்தும் பனை மரமே நான் வளர்ந்த காரியத்தை நாட்டாரே சொல்லுகிறேன்

ஒலை

படுக்கப்பாய் நானாவேன் பாய்முடையத் தோப்பாவேன் ஏழை நல்ல சுமங்கலிக்கு ஏற்றகா தோலையாவேன் மங்கலியப் பெண்களுக்கு மஞ்சப்பெட்டி நானாவேன் பாக்கியமுள்ள பெண்களுக்கு பாக்குப்பெட்டி நானாவேன் விருத்தாப்பியப் பெண்களுக்கு வெற்றிலைப்பெட்டி நானாவேன் குணமுள்ள பெண்களுக்குக் குங்குமபெட்டி நானாவேன் பெரியோர்கள் தோள்மேலே திருப்பக்கூடை நானாவேன் திருப்பக்கூடைக் குள்ளிருக்கும் திருமணபெட்டி நானாவேன் எழுதுகிற பிள்ளைக்கட்டு எழுத்தாணிக்கூடை நானாவேன் வாசிக்கிற பிள்ளைக்கட்டு வண்ணநல்ல தடுக்காவேன் ஒதுகின்ற பிள்ளைக்கட்டு ஒலைத் தடுக்காவேன் நனைந்துவரு வோர்களுக்கு ஜம்பங்குடை நானாவேன் காளையர்க்கும் கன்னியர்க்கும் களைதீர்க்கும் விசிறியாவேன் வருடத்திற் கோர்தினத்தில் சரஸ்வதியம்மன் பூசைசெய்து மஞ்சள் படந்துவர மங்கலங்கள் பாடிவர அட்சதையும் மலரூடுத்து அர்ச்சிப்பார் உலகமெல்லாம் என்னைத் திருத்தியவர் எழுத்தாணி கைப்பிடித்து ஆசிரியரும் வேதியரும் ஹரிநிமோ என்றெழுதி ஹரிஹரி என்றெழுதி அர்ச்சிப்பார் என்னையவர் அரிச்சுவடி என்னாலே வரிக்காய்ப்பாடம் என்னாலே தர்க்கங்கள் என்னாலே சாஸ்திரங்கள் என்னாலே இராமாயணம் என்னாலே பாரதமும் என்னாலே பாகவதம் என்னாலே பல சாத்திரங்கள் என்னாலே திருவாய்ப்பொழி என்னாலே திருமுறைகள் என்னாலே நாலுவேதம் என்னாலே ஆறங்கமும் என்னாலே மங்கையர்க்கும் மன்னவர்க்கும் மனமறிவு தென்னாலே வர்த்தகருஞ் செட்டிகளும் கணக்கறிவு தென்னாலே பட்சமுள்ள வாசலுக்கு பட்டோலை நானாவேன் காதகத்துப் பெண்களுக்குக் காதோலை நானாவேன் தூரத்துப் பெண்களுக்குக் கூதோலை நானாவேன் கலியான வாசலுக்குக் கட்டோலை நானாவேன் சீமந்த வாசலுக்குச் சீரடனே நான் போவேன் பிள்ளை பிறந்ததென்றால் பெருமையுடன் நான் போவேன் மைந்தன் பிறந்தானென்றால் மகிழ்ச்சியுடன் நான் போவேன் அரண்மனையில் நானிருப்பேன் ஆஸ்தானத்தில் நானிருப்பேன் மச்சக்குள்ளே நானிருப்பேன் மாளிகையில் நானிருப்பேன் குண்சக்குள்ளே நானிருப்பேன் குழிசைக்குள்ளே நானிருப்பேன் ஏரிக்கரை மேலே எந்நாலும் வீற்றிருப்பேன் எல்லாகம் போனாலும் எல்லார்க்கும் தெரிய வைப்பேன் சிவலோகம் போனவர்க்குச் சீட்டோலையாயிருப்பேன் கற்பக விருட்சமெனக் கபிலையிலும் நானிருப்பேன் திருப்பாளை யூர்த்தனில் சிவன் புனைந்தார் என்நாம்

நார்

கட்டநல்ல கயிறாவேன் கன்றுகட்டத் தும்பாவேன் மட்டமுள்ள வறியாவேன் மாடுகட்டத் தும்பாவேன் பகவணைக்கும் கயிறாவேன் பால்தயிருக் குறியாவேன் தொட்டிலுக்குக் கயிறாவேன் தூள்ளியாட வூஞ்சலாவேன் கிணற்றுநீரை அள்ளிவரக் கைத்தாம்புக் கயிறாவேன் வேலிகட்டக் கயிறாவேன் விறகுகட்ட நாராவேன்

உணவு

பாலர்பெரி யோர்களுக்குப் பனம்பழமு நானாவேன் சித்திரைக் கோடையிலே சிறந்தநல்ல நூங்காவேன் பசித்துவரு வோர்களுக்குப் பனம்பழமு நானாவேன் கண்ட பிள்ளை தாய்மார்க்குக் கற்பகக்கட்டி நான்தருவேன் இத்தனைக்கும் உதவியென என்னைஜைன் சிருட்டிசெய்தான் ஊழியுழிகாலம் உலகந்தனி லேயிருந்து வாழிவாழி யென்றுசொல்லி வரமளித்தார் ரீஸ்வரனார்.

அன்னல் காந்தி “நான் 125 ஆண்டுகள் வாழ்வேன்” என்று பல முறை சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால், தனது 79 ஆவது வயதிலேயே இறைவனாடு சேர்ந்துவிட்டார். ஞானிகளும், யோகிகளும், சித்தர்களும் தாங்கள் இறக்கும் காலம் எப்போது என்பதை முன்னதாகவே உணர்ந்து, அறிவிக்கும் சக்தி படைத்தவர்கள் என்பார்கள். சுவாமி விவேகானந்தர் தன் ஆன்மா பிரியும் நானை, வங்காளப் பஞ்சாங்கத்தைப் பார்த்து, தானே முடிவு செய்து கொண்டார்.

அதேபோல், மகான் காந்தியும் தனது இறுதிக் காலம் நெருங்கிவிட்டது இறைவனின் அழைப்பு வந்துவிட்டது என்பதை உணர்ந்தார் அந்த உள்ளுணர்வை வெளிப்படுத்தவும் செய்தார். தன் சொல் லாலும், செயலாலும், இறப்பதற்கு முந்தைய நாள் (29.01.1948)

அந்த உள்ளுணர்வைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தினார்.

அன்று மதிய உணவு வேளையின் போது, தில்லி பிர்லா பவன் புல்வெளி அரங்கில் அமர்ந்திருந்தார். அப் பொழுது நேருஜியின் சகோதரி கிருஷ்ண ஹத்சிங், கவி க்குயில் சரோஜினி நாயடு, இந்திரா காந்தி, நான்கு வய தான் ராஜீவ் காந்தி - ஆகிய நால்வரும் வந்தார்கள். வண்ண வண்ண உடைகள் அணிந்திருந்த அவர்களைப் பார்த்து “இந்த ஏழையைப் பார்ப்பதற்கு இளவரசிகள் வந்திருக்கிறார்களோ!” என வேடிக்கையாகப் பேசி வரவேற்றார் காந்திஜி. “முன்பை விட உங்கள் உடல் தேறியிருக்கிறது, மிகவும் நேர்த்தியாகக் காணப்படுகிற்கள்” என்று ஹத்சிங் சொன்னதற்கு, காந்திஜி பதில் எதுவும் பேசவில்லை.

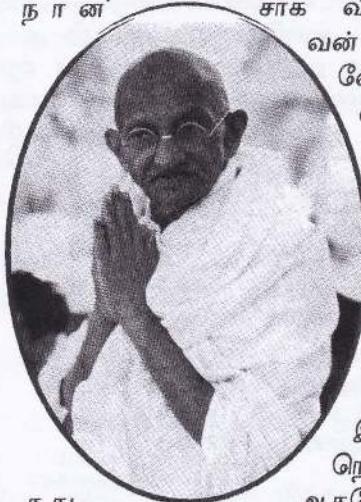
அவ்வேளையில் சிறுவன் ராஜ்ப், அங்கே சிதறிக்கிடந்த மலர்களை தன் இரு கைகளாலும் சேகரித்து எடுத்து, அண்ண வின் அருகில் சென்று, அவரது காலடிகளில் வைத்தான். உடனே காந்திஜி, ராஜ்வைப் பிடித்து, அவரது காதை செல்லமாகக் கிள்ளியபடி “நீ இதைச் செய்யக் கூடாது. மலர் களை இறந்தவர்களின் காலடியில் வைப்பது தான் வழக்கம்” என்று சொன்னார்.

ஒருமணி நேரம் கழித்து, பிரபலமான ‘லெ.ப்’ பத்திரிகை நிருபர் மார்க்ரெட் பூர்சி ஓயிட் அண்ணலிடம் பேட்டிக்காக சந்தித்தார். அதுவே காந்திஜி அளித்த கடை சிப் பேட்டியாக அமைந்தது. அந்த நிருபர் “125 வயதுவரை வாழ வேண்டும் என்ற விருப்பம் உங்களுக்கு இருக்கிறதா?” என்று கேட்க, அதற்கு அண்ணல், “அந்த நம்பிக்கையை நான் இழந்து விட்டேன். இன்று உலகில் நிகழும் கொடிய நிகழ் வுக்ளே அதற்குக் காரணம். இருண்ட உலகத்தில் நான் வாழ விரும்பவில்லை” என்று சற்று அழுத்தமாகவே சொன்னார்.

அதன்பின் மதக்கலவரங்களால் பாதிக்கப்பட்டு, வீடுகளை, சொத்துக்களை இழந்த ஒரு கிராம மக்கள் கூட்டம் காந்தியைச் சந்தித்தது. வந்தவர்களில் பலர் கண்ணர் விட்டு அழுது கொண்டே கை வணங்கி நின்ற போது, உணர்ச்சி வசப்பட்ட ஒரு நபர் கோபத்தோடும், வேகத்தோடும் காந்தியை நோக்கி “நீங்கள் எங்களுக்கு செய்த தீங்குகள் போதும், எங்களை முழுமையாக அழித்து விட்டர்கள், எங்களை விட்டு விடுங்கள். நாங்கள் பார்த்துக் கொள்வோம். நீங்கள் இமயமலைக்குச் சென்று விடுங்கள். அது போதும் எங்களுக்கு” என்று கொடிய சொற்களை கொட்டித் தீர்த்தார். இது அண்ணவின் மனதை அதிகம் பாதித்திருக்க

வேண்டும். ஆகவேதான், தன் பேத்தி மனு
 பென் இடம் “ஏழைகளின் இந்த கோபக்குரல்
 எனக்கு இறைவனின் குரலாகவே தோன்றுகிறது.
 இறைவன் எனக்கு அனுப்பும் மரண சீசரிக்
 கையாக இதனை நான் கருதுகிறேன். ஆனால்,
 ஒன்றை உறுதியாகச் சொல்வேன். இமயமலையில்
 எனக்கு அமைதி கிடைக்காது. அவதியறும் என்
 மக்களுக்கு உதவுவதே எனக்கு அமைதியைக்
 கொடுக்கும். மக்களுக்கு மத்தியில் நான் வாழ
 விரும்புகிறேன். குழப்பத்திற்கு மத்தியிலேயே
 நான் சாக விரும்புகிறேன். இறை

 வன் எப்பொழுது
 வேண்டு மானாலும்
 என்னை எடுத்துக்
 கொள்ளாட்டும். (I
 want to find peace
 in the midst of my
 people: I want to die
 in the turmoil. God
 may take me away
 any time as He wills)
 என்று சொன்னார்.

ஆகவே தான், இரவு படுக்கைக்குச் செல்லும் முன்பு, தன் நீண்ட காலசகாவான பிரிஜ் கிருஷ்ண சந்தி வாலாவிடம் “இதனை இறைவன் எனக்கு அனுப்பிய இறுதி எச்சரிக்கையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்று திரும்பவும் சொன்னார்.

கடுமையான திருமலுக்காக டாக்டர் சொன்ன பெனிசிலின் மாத்திரையை எடுத்துக் கொடுத்தபோது, என்றுமில்லாத வகையில் கோபத்தை வெளிப்படுத்திச் சொன்னார். “நான் நோயால் அல்லது கட்டியால் இறக்க நேர்ந்தால், இவன் ஒரு “போலி மகாத்மா” (False Mahatma) என்று எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து உரக்கச் சொல்லுங்கள். ஆனால், ஒரு தீர்பாராத நிகழ்வால் அல்லது ஒருவனின் துப்பாக்கிக் குண்டுகள் என் நெஞ்சிலே பாய்ந்து, எந்த ஏக்கமும் இல்லாமல், ராம நாமத்தை என் உதடுகள் உச்சரித்தவாறே, என் உயிர் போகுமானால், அப்பொழுது இவன் உண்மையான மகாத்மா (True Mahatma) என்று நீங்கள் சொல்லலாம்...”

அன்னவிலின் இறுதி நாளான, ஐங்கும் 30 அன்று, மாலை 4 மணி அளவில் சர்தார் படேலுடன் ஆழ்ந்த உரையாடலில் ஈடுபட்டிருந்தார். அது சமயம் அவரைச் சந்திப்பதற்காக, அவரது சொந்த மாநிலமான ‘கத்தியவாரி’விருந்து இரண்டு தலைவர்கள், முன் அறிவிப்பு எதுவும் இல்லாமல் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைக் கேட்ட வடன் “பிரார்த்தனை கூட்டம் முடிந்த பின், அவர்களைச் சந்திப்பதாக சொல்லுங்கள். அதுவும் அப்பொழுது நான் உயிரோடு இருந்தால்” என்று சொன்னார்.

இதற்கு சில மணி நேரத்திற்கு முன்னால், காந்தி இருமலுக்காக எடுக்க வேண்டிய மருந்தை கிராம்பும், வெல்லமும் சேர்ந்த கலவையை

எடுத்து வருகிறேன் என்று மனு பென் சொன்ன போது “இன்று இரவுக்குள் என்ன நடக்கும் என்பதை யார் அறிவார்? நான் உயிருடன் இருப்பேனா? என்பது கூடத் தெரியாதே” என்று குறிப்பிட்டார்.

இவ்வாறு, தனது இறுதிக் காலம் நெருங்கி விட்டது. இறைவனின் அழைப்பு வந்து விட்டது. தனது மரணம் ஒரிரு நாள்களில் நிகழும் என்பதை மற்ற மகான்கள், ஞானிகள், சித்தர்கள் போல் மகாத்மா காந்தி அடிகளும் முன்னதாகவே உணர்ந்தார். அந்த உள்ளுணர்வை பலமுறை வெளிப்படுத்தவும் செய்தார்.

ஜனவரி 30-ஆம் நாளன்று அன்னைல் மூன்று முக்கிய செயல்களில் ஈடுபட்டார் எனச் சொல்லலாம். “பிரிவினைக்குப் பின் நிகழ்ந்து வரும் குழப்பங்களையும் கொடுமைகளையும் பார்த்த பின்பும் காந்திஜி பாகிஸ்தானின் மீது மென்மையான போக்கைக் கடைப்பிடிக்கிறாரே என்று குற்றம் சாட்டி, காந்திஜியின் சேவை இனி தேசுத்திற்குத் தேவை இல்லை.

“அவர் இமயமலைக்குத் துறவியாகச் செல்வதே உசிதம்” என்ற குரல் வலது சாரிகள், மதவாதிகள், பிற போக்குவாதிகளிடமிருந்து பலமாக ஒலிக்கத் தொடங்கியது. ஆனால், காந்தியோ தன் அமைதிப்பணி, தான் இல்லாவிட்டாலும், தொடர வேண்டியது முன்பை விட மிகமிக அவசியம் எனக் கருதியிருக்க வேண்டும். ஆகவேதான், அன்று எவரும் எதிர்பாராத வகையில் அங்கிருந்தவர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட குஜராத்தி பஜனைப் பாடலைப் பாடும்படி பணித்தார்.

அந்த பாடல் வரிகளின் பொருள்:

“ஓ! மனிதா! நீ களைப்படைந்தாலும், இல்லா விட்டாலும், ஓய்வு எடுக்காதே! உன் போராட்டத்தை நிறுத்தாதே! தனிமனிதனாக அதனைத் தொடர்ந்து நடத்து என்பதாகும்.

தான் மறைந்தாலும், ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தன் போராட்டத்தைத் தொடர வேண்டும் என மகாத்மா என்னியதால் தான், இப்பாடலைப் பாடச் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

“தேசம் இன்று இருக்கும் சூழலில் நேரு, படேல் ஆகிய இரு தலைவர்களும் இணைந்து செயல்பட வேண்டும். அவர்களது அறிவும், ஆற்றலும், சேவையும், அர்ப்பணிப்பும் தேசுத்திற்குத் தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டும்” - என்ற ஆவலை அன்னை உறுதிபட வெளிப்படுத்தினார். அதற்கு சர்தார் படேல் இசைவு தெரிவித்தார். அன்றைய தினத்தில் அன்னைவின் இரண்டாவது முக்கியமான பணி இது.

மூன்றாவதாக, காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் இலட்சியம், அனுகு முறை, செயல்பாடு ஆகியவற்றைத் திருத்தம், வரைவு ஆவணத்தைத் (Draft Document) தயாரிக்கும் பணியில் மும்

முரமாக ஈடுபட்டிருந்தார். இதனை காங்கிரஸின் கடைசி அத்தியாயத்தைக் காந்திஜி எழுதிக் கொண்டிருந்ததாகச் சொல்வார்கள். அதே நாளில் தான், நாதூராம் கோட்சே, காந்திஜியின் கடைசி அத்தியாயம் எழுதப்படுவதற்கான திட்டத்தைத் தீர்க்கமாக, வகுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

பிரார்த்தனைக் கூட்டத்திற்கு சரியாக 5 மணிக்கு செல்பவர் மகாத்மா. அன்று 10 நிமிடங்கள் தாமதமாகி விட்டதை அறிந்த அன்னை, தன்னையே நொந்து கொண்டு “நான் என்னையே சிதைத்துக் கொள்ள வேண்டியது தான்” என்று சொன்னார். அவைதான் அன்னைவின் வாயிலிருந்து வந்த கடைசி வார்த்தைகள்.

காலதாமதம் ஆகிவிட்டதால், என்றுமில்லாத வகையில் வேகமாக நடந்தார் காந்திஜி. எதிரே ராணுவ பாணியில் காக்கி உடை அணிந்திருந்த கோட்சே, காந்திஜியின் மூன்வந்து வணங்கினான். பதிலுக்கு காந்திஜியும் இருகரம் கூப்பி வணங்கினார். கூப்பிய கைகளை எடுக்கும் முன்பாக, கோட்சே, தன் கைத் துப்பாக்கியால் காந்திஜியின் நெஞ்சை நோக்கி 3 முறை சுட்டான். “ஹே! ராம்” என்ற வார்த்தைகள் அன்னைவின் வாயிலிருந்து கடைசியாக வந்தன. நிலைகுலைந்து மண்ணில் சாய்ந்தார் மகாத்மா.

கூடியிருந்தவர்கள் அனைவரும் அதிர்ச்சிக்குள்ளானார்கள். பலர் பயந்து ஓடி னார்கள். பலர் கதறி அமுதார்கள். அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாகாமல், ஆடாமல் அசையாமல் அப்படியே நின்றிருந்தான் கோட்சே. அவன் தப்பிச் செல்ல எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. ஆனால், அமெரிக்கத் தூதரகத்தின் இளம் அதிகாரி-ஹெர்பர்ட் டாம் ரெய்னர்-கோட்சேயின் தோள்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு காவல் அதிகாரி வந்தவுடன் ஓப்படைத்தார். அன்னைவின் உடலை மனு பென் தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டார். அங்கிருந்த ஓர் இளம் பெண் மருத்துவர், காந்திஜியைத் தொட்டுப் பார்த்தார். உயிர் பிரிந்து விட்டது என்பதை அறிந்தார். ஆனால், அதனை அறிவிக்க அவருக்கு மனோதிடம் வரவில்லை.

பக்த சைப் பாடகர் பக்துக்குள் மருகதாஸ் காலமானார்

கடந்த 60 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இந்தியா மட்டுமன்றி உலகின் பல நாடுகளில் அவர் பக்தி இசைக் கச்சேரிகளை நடத்தியுள்ளார்.

மத்திய மாநில அரசு விருதுகளையும் அவர் பெற்றுள்ளார்.

பல மொழிகளில் புலமை கொண்டிருந்த அவர், பாடகர் என்பதற்கு அப்பாற்பட்டு பாடலாசிரியர்,

இசையமைப்பாளர். எழுத்தாளர் என பல பலதுறையில் திறமை வாய்ந்தவராகவும் இருந்தார்.

தமிழகத்தைச் சேர்ந்த பிரபல பக்தி இசைப் பாடகர் பிதுதுக்குளி முருகதாஸ் சென்னையில், 17 நவம்பர் 2015 செவ்வாய்க் கிழமை காலமானார்.

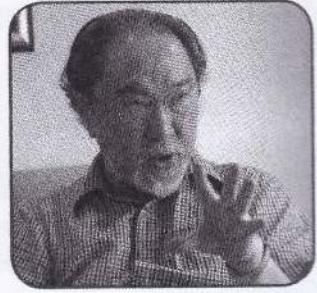
பல்துறை வித்தகராகத் திருந்தார் காலஞ்சென்ற பிதுதுக்குளி முருகதாஸ் அவருக்கு வயது 95. தமிழகத்தின் கோவை மாவட்டத்தில் பிறந்த அவரது இயற்பெயர் பாலகப்பிரமணியன்.

அவர் சிறுவயதில் முறையாக இசை பயின்றார். பின்னர் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்குபெற்றபோது 1936ஆம் ஆண்டு காவல்துறையினர் தாக்குதல் காரணமாக இடுது கண்ணில் பார்வையை இழந்தார்.

ஜப்பானியத் தமிழ்நூர்

நொபோரு கரவிமா

காலமானார்

ஜப்பானிய தமிழ்நூர் நொபூரு கரவிமாவுடன், இக்கட்டுரையின் ஆசிரியர், சிகாகோ பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை பேராசிரியர் டாக்டர் ஈ.அண்ணாமலை

நொபோரு கரவிமா ஒரு வரலாற்று அறிஞர். தமிழக வரலாற்றை வித்தியாசமான கோணத்தில் பார்த்து எழுதிய அறிஞர்.

சமூகம் எப்படி இயங்கியது, எப்படி மாறியது என்பது தெரியாமல் அரசியல் வரலாற்றை - ஆட்சி வரலாற்றை - புரிந்துகொள்ள முடியாது என்னும் கொள்கையில் ஆழமான நம்பிக்கை கொண்டவர்.

தமிழகத்தின் மன்னர் ஆட்சிகளைப் பேரரக்களின் ஆட்சிகளாகப் பார்த்து வரலாறு எழுதிய பழைய தலைமுறை வரலாற்று ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வேறுபட்டுத் தமிழக வரலாற்றைப் பார்த்தவர்.

இன்றைய தமிழ்த் தேசியத்துக்கு உரம் போடும் செய்திச் சுரங்கமாக அவர் தமிழக வரலாற்றைப் பார்க்கவில்லை.

அன்றைய தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்முறையை அறிந்துகொள்ளும் செய்திச் சுரங்கமாகவே அவர் கல்வெட்டுகளைப் பார்த்தார்.

அரசர்களின் போர் வெற்றிகளைப் பறைசாற்றும் சாதனமாக மட்டும் அவற்றை அவர் பார்க்கவில்லை. கல்வெட்டுகளிலிருந்து அரச வெற்றிகள் பற்றி நாம் கேட்கும் உரத்த குரலை மட்டுமல்லாமல், அவற்றிலிருந்து வரும் முனகல்களையும் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்த முனகல்களில்தான் சாதாரண மக்களின் குரலைக் கேட்கலாம்.

அதே நேரத்தில், தமிழகத்தின் வணிக உறவுகள், கலாச்சார உறவுகள் தூரத்து நாடுகளிலும் நிலை பெற்றிருந்ததை உலகுக்கு எடுத்துச் சொன்னார். சனாவில் தமிழ்க் கல்வெட்டு இருப்பதைக் கண்டு சொன்னவர் கரவிமா. அவருடைய ஆய்வு பெரும்பாலும் சோழர் காலத்தைச் சார்ந்தது. ஆனாலும், அது சிங்கநோக்காக சோழருக்கு முந்திய காலத்தையும் பிந்திய காலத்தையும் பார்க்க இன்றிய மையாதது. கரவிமாவின் விஜயநகர ஆட்சி பற்றிய ஆராய்ச்சியில் இதைக் காணலாம்.

தமிழ் மீது காதல் கொண்ட கரவிமா

இவருடைய ஆராய்ச்சியின் தரவுகள் பெரும்பாலும் கல்வெட்டுகளிலிருந்து வருபவை. தொடர்ந்து கல்வெட்டுகளில் மற்ற ஆய்வாளர்களும் இனம் தலைமுறை ஆய்வாளர்களும் ஈடுபடப் பல தரவுகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கிறார் கரவிமா. இவற்றைப் பயன்படுத்தாமல் செய்யும் எந்தத் தமிழக வரலாற்று ஆராய்ச்சியும் மேலோட்டமானதாகவே இருக்கும்.

கரவிமா தமிழ்க் கலாச்சாரத்தின்மீதும் மக்களின் மீதும் காதல் கொண்டவர். தமிழ்க் கலாச்சாரத்தைப் பற்றித் தன்னுடைய ஜப்பானிய மாணவர்களுக்காக ஒரு ஆவணப்படம் எடுத்திருக்கிறார். இந்தப் படம் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டுத் தமிழர்களின் பார்வைக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும்.

கரவிமா உலகப் புகழ்பெற்ற டோக்கியோ பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாற்றுத் துறையில் பேராசிரி யராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். அந்தத் துறையில் தென்னிந்திய வரலாற்றைப் படிக்க இடம் தேடித் தந்தவர். இந்த ஆராய்ச்சிக்குப் பல ஜப்பானிய மாணவர்களை உருவாக்கியவர், ஐரோப்பா, அமெரிக்காவில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் பெயர்போன தென்னிந்திய ஆய்வாளர்கள் பலர் உண்டு. அவர்களின் செல்வாக்கு இந்தியாவில் உள்ள வரலாற்று அறிஞர்களிடம் அதிகம், அந்த மேல்நாட்டு அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சிப் போக்கில் கரவிமாவின் அணுகுமுறையின் தாக்கத்தைக் காணலாம். இந்தத் தாக்கம் தமிழ் நாட்டு வரலாற்று அறிஞர்களிடமும் நேரடியாக ஏற்பட வேண்டும்.

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத் தலைவர்

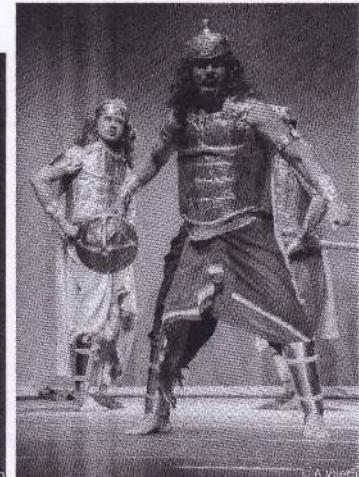
கரவிமா உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தலைவராக இருந்தபோது நான் அதன் செயலாளராக இருந்தேன். அப்போது அவரோடு நெருங்கிப் பழகியிருங்கிறேன். அவர் மனம் செயல்படும் விதம் தெரியும். தஞ்சை மாநாட்டை வெற்றிகரமாக நடத்திய பிறகு அடுத்த மாநாட்டை நடத்தக் காலம் தாழ்த்தியதற்கு அவரிடம் வலுவான காரணங்கள் இருந்தது எனக்குத் தெரியும். உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் எதிர்காலம் பற்றிச் சில சிந்தனைகள் அவரிடம் இருந்தன. தமிழ் ஆய்வை இக்காலத் தமிழ் அரசியலிலிருந்து பிரிப்பது அவற்றில் ஒன்று. அதையே அவருடைய வாழ்க்கைச் செய்தியாக நாம் கொள்ளலாம்.

கரவிமா என்னுடைய அறிவுலக நன்பர் மட்டுமல்ல குடும்ப நன்பரும்கூட. அவரை நான் கடைசி யாக 2013 டிசம்பரில் டோக்கியோவில் அவர் வீட்டில் பார்த்தேன். ஜப்பானிய கலாச்சாரமும் தமிழ்க் கலாச்சாரமும் கலந்த வீடு அது. அவருடைய மனைவி தக்காக்கோவோடும் முன்று மகன்களோடும் கரவிமாவை இழந்த துயரத்தை பகிர்ந்துகொள்கிறோம்.

(கட்டுரையாளர் - டாக்டர் இ.அண்ணாமலை, வருகைதரு பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, சிகாகோ பல்கலைக்கழகம்)

கலைவண்ணம் 2015

பிரான்ஸ் திருமறைக்கலாமன்றத்தில் கலைவண்ணம் 2015 நிகழ்வு கடந்த 25.10.2015ஞாயிறு பி.ப.5.30 மணிக்கு ஒபவில்லியர்சில் அமைந்துள்ள salle l'embarcadre மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. குறித்த நேரத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்நிகழ்வில் பார்வையாளர்கள் மண்டபத்தை நிறைத்திருந்தமை மகிழ்ச்சியாகவிருந்தது. கவிதை நடனம், கூத்திசை, நாடகம் என முத்தமிழால் நிகழ்வுகள் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தமை மனதிற்கு நிறைவைத் தந்தது. நிகழ்வுகள் சோர்வின்றி நிகழ்த்தப்பட்டமை திருமறைக்கலாமன்றத்தின் வெற்றியென்றே கூறலாம். இந்நிகழ்வில் கலைஞர் தயாநிதி கெளரவிக்கப்பட்டார். தாய்த் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் 50வது பொன்னியா நிகழ்வின் சிறப்பு நிகழ்வாக இந்நிகழ்வில் மன்ற இயக்குனர் அருட் தந்தை மரியசேவியர் அடிகளார் பங்குகொண்டு சிறப்பித்தமை நிகழ்விற்கு மேலும் அணிசேர்த்தது என்றால் மிகையாகாது.

வாசிப்பை

நேசி

இன்றைய சிறார்களிடையே வாசிப்புப்பழக்கம் அருகி வருகின்றது. இளமையில் கையாஞ்சும் வாசிப்புப்பழக்கமே கலவிக்கு அடித்தளம் என்பதை சிறார்களுக்கு உணர்த்தி. வாசிப்புப்புப்பழக்கத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும். வாசிப்பு என்பது மௌனமான முறையில் நிகழ்கின்ற ஒர் உரையாடல் போன்றது. வாசிப்பானது பொருள் உணர்ந்து, ஆழமாக, நிதானமாக, பரந்து பட்டு நேசித்த நூல்களை வாசிக்க வேண்டும். அப்போது தான் அவை மனதில் ஆழமாகப்படியும், வாசிப்பில் ஈடுபடும்போது மனிதனை மனிதனாக மாற்றக்கூடிய நூல்களை நேசித்து வாசியுங்கள் பயன் பெறுவீர்.

தற்போதைய சமூகம் அறிவுமையச் சமூகமாகும், சவால்கள் நிறைந்த சமூகமாகும். இவற்றுக்கு ஈடுகொடுக்க கல்வி மட்டும் போதாது. வாசிப்பின் மூலம் பெற்ற அறிவும் அனுபவமும் தேவை. வாசிப்பும் கற்றவின்னரு பகுதி என்பதை உணர்வதுடன் வாசிப்புக்கு நேரம் ஒதுக்கி நேசித்து வாசிப்பின் ககங்களை அனுபவியுங்கள். பூரணமனிதனாக மாற்றமடைவீர்கள்.

அறிவு என்பது பிரதானமான நந்திரோபாயச் சொத்தாக மாற்றமடைந்துள்ள 21ஆம் நூற்றாண்டுக்கு ஈடு கொடுத்து வாழ வாசிப்பு அவசியமானதாகும். வாசிப்பின் மூலம் பலரது பலவேறு வகையான அனுபவங்களை பெற்றுக்கொள்ளுமிடியும். வாழ்வின் வெற்றி தோல்விகளின் ககங்களை அறிந்து கொள்ள, பல்துறை சார் அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ள அவைமூலம் நமது வாழ்க்கைப் போக்கில் மாறுதல்களையும், திருத்தங்களையும் ஏற்படுத்தி சீர்வாழ்வில் ஈடுபட மிடியும்.

வாசிப்பை இளமை முதல் முறையாக நேசிக்கத்தவற்றியமை தான் இன்றைய கலாசார சீர்விவகங்கும் ஒரு காரணமாக அமைகின்றது. வாசிப்பின் மூலம் உள் நலம் சீரடைவதுடன் பண்பட்ட மனிதனாக மினிரவும் சமூகம் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படவும், அத்தியாவசியமான சமுதாயக் குறிக்கோள்களை சாதித்துக் கொள்ளவும், சமூகத்துக்கு ஏற்படுத்தொன மனப்பாங்குகளை விருத்தி செய்யவும், ஆனால் விருத்தி பெறவும். அறிவு வளம் பெறவும், அதன்வழி மனித நேயம் தோன்றவும், வாழ்வின் விழுமியங்களை அறிந்து கொள்ளவும் அதன் வழி வாழவும் வாசிப்பு உதவுகின்றது. எனவே வாசிப்பை நேசியுங்கள்.

சமூகத்தில் ஆரோக்கியமான விழிப்புணர்வு விதைக்கப்பட வேண்டும். விரிவான சிந்திப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். தனியாள் அகத்தடைகள் வெற்றி கொள்ளப்பட வேண்டும். இவை இலகுவாக வாசிப்பின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்ல பெற்றோர்களும் பின்னைகளுக்கு சிறு பராயம் முதல் ஊட்டவேண்டும். இவற்றின் மூலம் தவறான எண்ணங்கள் சீரமைக்கப்படும். எதிர்கால வாழ்வு சிறக்கும். சீர்விவற்ற சமுதாயம் தோற்றும் பெறும். வாசித்துக்கொண்டே இரு பல கல்விமான்களுதும், அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்ள முடியும். அவை உனது வாழ்வுக்கு விடிவெள்ளி.

கிர்டம் வரும்போது கண்ணை மூடாதே அது உன்னைக்கொன்றுவிடும். கண்ணைத் திறந்துபார் நீ அதை வென்று விடலாமென அப்துல்கலாம் கூறினார். உழைத்துப்பிழைக்க வேண்டும். உழைப்பு நின்றுவிட்டால் பிழைப்பு படுத்துவிடும். நுழைந்து சாதனை புரிய மனதிலே உழைக்கும் எண்ணத்தை பதியவை எனக் கல்விமான் ஒருவர் கூறியுள்ளார். உழைப்பையும், விடா முயற்சியையும் மூலதனமாகச் செலுத்தி வாழ்வில்வெற்றி காணலாம். அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஆபிரகாம்லிங்கன் உலக வரலாற்றில் அழியாத இடம் பெற்றதற்கு அடிப்படைக்காரணம் அவரது இடைவிடாத உழைப்பும் விடா முயற்சியுமாகும்.

இவ்வாறான நல்ல விடயங்களை வாசியுங்கள். மாறாக ஆபத்தான பாலியல் தொடர்புகள், புகைத்தல், மது, போதைப்பழக்கம் போன்ற நலவியல் விடயங்களில் அறிவை வளர்க்கக்கூடாது. ஓவ்வொரு மாணவனும் வாசிப்பை நேசிக்கவேண்டும். வாசித்தல் தொழிற்பாடு அலட்சியப்படுத்தப்படும் காரியமாக ஆகிவிடுவது சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த வீழ்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்து விடும். - சி. நற்குணலிங்கம் -

கேள்வி : சத்குரு, ஏழை சனி வந்தால் துண்பம் நேரும் என்று கூறுகிறார்களே, அந்தப் பரிகாரம் செய்யுங்கள், இந்தப் பாடலை ஒன்பது தடவை உச்சரியுங்கள் என்றெல்லாம் கூறுகிறார்களே? இதற்கு உங்கள் பதில் என்ன?

சத்குரு : இங்கு எவ்வளவு பேருக்கு ஏழை சனி இருக்கிறது? (பலர் கை உயர்த்துகிறார்கள்) இவர்கள் எல்லாம் ஆனந்தமாக நன்றாகவே இருக்கிறார்களே! வாராவாரம் சனி வந்தால் நல்லதுதானே? ஏனென்றால்... அடுத்த நாள் ஞாயிறு! நமக்கு மற்ற கிரகங்கள் பற்றி அதிக கவனம் வந்துவிட்டது. நீங்கள் வாழும் இந்த கிரகத்தைப் பற்றி கவனமே இல்லை. நமது உயிருக்கு அடிப்படையாக இருப்பது இந்த கிரகம். நமது உடல் இந்த கிரகத்திலிருந்து தானே வந்திருக்கிறது? இந்த பூமியிலிருந்துதானே இந்த உடல் வந்திருக்கின்றது? மண்தானே இது? ஆனால் இது பற்றி நமது கவனமில்லை. எங்கேயோ இருக்கும் சனி கிரகம் பற்றி கவனம் வந்துவிட்டது.

ஏமாற்றிய ஜோசியர்...

ஒரு முறை பீஜப்பூர் கல்தான், கிருஷ்ணதேவராயர் மீது போர் செய்ய நினைத்து பெரிய படையுடன் வந்தார். ஆற்றில் மிகவும் அதிகமாக தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. எனவே அக்கரையில் கூடாரம் போட்டு அங்கேயே உட்கார்ந்தார்கள். கிருஷ்ணதேவராயர் ஆற்றின் இந்தப் பக்கத்திலிருந்து அந்த பெரிய சேளையைப் பார்த்தார். உடனே கிருஷ்ணதேவராயரின் ஆட்கள், “நாம் ஆற்றை சில இடங்களில் தாண்ட முடியும். நாம் உள்ளூர் மனிதராக இருப்பதால், நாமே இந்த ஆற்றைக் கடந்து அவர்களை முதலில் முடித்துவிடலாம். ஆற்றில் வெள்ளம் வடிந்துவிட்டால், அவர்கள் இங்கே வந்து நம்மை ஒன்றுமில்லாமல் செய்துவிடுவார்கள்” என்றார்கள். இவருக்கும் ஒரு போர் வீரனாக இது தான் சரி என்று தோன்றியது. அவருடைய ஆஸ்தானத்தில் ஒரு ஜோசியர் இருந்தார். “நேரம் எல்லாம் நன்றாக இருக்கிறதா? இப்போது போகலாமா?” என்று அவரைக் கேட்டார்கள். அதற்கு அந்த ஜோசியர் “இப்போது நீங்கள் சென்றால் உங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து, நீங்கள் இப்போது போகவே கூடாது” என்று சொல்லிவிட்டார். அரசருக்கு ஒரே கவலை வந்துவிட்டது.

இது தெனாலிராமன் காதில் விழுந்தது. அவர் அந்த ஜோசியரை வரவழைத்து, “உங்கள் ஜாதகப்படி நீங்கள் எத்தனை வருடம் இருப்பீர்கள்?” என்று கேட்டார். “80 வருடம்” என்று ஜோசியர் பதில் சொன்னார். “சரி, நான் உன் உயிரை இப்போது எடுக்கப்போகிறேன். நீதான் எப்படியிருந்தாலும் சாக மாட்டாயே” என்று தெனாலிராமன் மிரட்ட, ஜோசியர் பயந்து தனது தப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். “பீஜப்பூர் கல்தானிடம் பணம் வாங்கிக்கொண்டு இப்படிச் செய்துவிட்டேன். மன்னித்துவிடுங்கள்” என்று சொன்னார். எப்படியும் அவர் தலையை துண்டித்துவிட்டார்கள்.

வாழ்க்கை யார் கையில்?

அந்த கிரகம் எங்கே போகிறது? இந்த கிரகம் எங்கே போகிறது? அவையெல்லாம் எங்கோ போகட்டும். அந்த கிரகங்கள் போவது மாதிரி போக வேண்டும் என்று உங்களுக்கு ஆசையா? இல்லை நீங்கள் விரும்புகிற மாதிரி போகவேண்டும் என்று உங்களுக்கு ஆசையா? படைத்தலுக்கு மூலமானது உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கும்போது ஐப்பொருளைப் பார்த்து எதற்கு அதன் பின்னால் போகிற்கள்? ஏழை வருடம் சனி இருக்கட்டுமே, அல்லது பதிமுன்று வருடம் இருக்கட்டுமே, நமக்கென்ன? இப்பொழுது உங்களுக்கெல்லாம் விசா கொடுத்து வெளி நாட்டிற்கு வேலைக்கு அனுப்பினால், சனி இருந்தாலும் கவலைப்படாமல் போய்விடுவார்கள்தானே? மனதில் பயம் வந்துவிட்டால், உங்களை எதை வேண்டுமானாலும் நம்ப வைக்கலாம். எல்லாவற்றையும் தாண்டிப் போகவேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருக்கிறதா? இதிலேயே சிக்கிவிடவேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருக்கிறதா? படைத் தலுக்கு மூலமானது நமக்குள்ளே இருக்கிறபொழுது, இந்த கிரகமோ, நட்சத்திரமோ நம்மைத் தடுக்க முடியுமா? நாம் உள்ளே இருக்கிற படைத்தவன் கூட தொடர்பு வைத்துக்கொண்டால், எந்த கிரகம் எங்கே போனாலும், நாம் எங்கு போக வேண்டுமோ, அங்குதான் போவோம். எப்பொழுது நீங்கள் ஆன்மீக வழியில் இருக்கிறீர்களோ பின்னர் அவையெல்லாம் பொருட்டல்ல. ஆன்மீகம் என்றால் என்னவென்றால் நம்முடைய விதியை நம் கையில் எடுத்துக் கொள்வது, “என்னுடைய கர்மா என்ன வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். என் அப்பா கர்மா என்ன வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். வாழ்க்கை எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். நான் முக்தி நோக்கத்தில் போகிறேன்!” அப்படியென்றால் என்ன அர்த்தம்? என்னுடைய விதியை என் கையில் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டேன் என்றுதானே அர்த்தம். எப்பொழுது படைத்தலுக்கு மூலமாக இருக்கிற தன்மையுடன் உங்களுக்கு தொடர்பு வந்துவிட்டதோ, அதற்குப் பிறகு கிரகங்களோ, நட்சத்திரங்களோ, சுற்றியிருக்கிற சூழ்நிலையோ உங்கள் வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்க முடியாது.

நூல் விளையிடு

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஏற்பாட்டில் ‘மெய்யியல் துளிகள்’ எனும் ஆங்கில நூலின் மொழிபெயர்ப்பு கட்டுரைகளின் தொகுப்பும் உமாபதி சிவாச்சாரியார் அருளிய ‘வினாவெண்பா’ என்ற இறுவெட்டின் வெளியீடும் கடன்த சனிக்கிழமை திருமறைக்கலாமன்ற கலைத்துறை கலைக்கத்தில் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வில் திருமறைக் கலாமன்ற கலைத்துறை அழகியற்கல்லூரி மாணவிகள் வழங்கிய ‘பொழிவும் தெளிவும்’ எனும் மெய்கண்டதேவரின் பிறப்பும், ஆடல் அளிக்கையும் இடம்பெற்றது.

வேர்களும் முகங்களும்

டேமியன் சூரி

வலைப்பாட்டில் முதல் நாள் நிகழ்வு மகிழ்ச்சியாக முடிவுற்றது. இரண்டாம் நாள் நிகழ்வில் முதல்நாள் நடைபெற்ற கூத்துக்கள் சம்பந்தமான அபிப்பிராயங்களும், அதை சிறப்பாக முன்னெடுத்துச்செல்ல எதிர்காலத்தில் செய்யவேண்டியவை பற்றிய மக்களின் கருத்துப் பகிர்வும் இடம்பெற்றது. ஒவ்வொரு கிராமங்களைச் சேர்ந்த அண்ணாவிமாரும் தம்மத்தியில் நடிகர்களை ஒன்றினைப்பதில் உள்ள சிரமங்கள், ஒத்திகைகளை கிரமமாக மேற்கொள்ளவதற்கு உள்ள தடைகள், பின்னனி இசைக்கலைஞர்களை நாளாந்தம் இணைத்து ஒத்திகைகளை பார்ப்பதில் உள்ள பொருளாதார குறைபாடுகள் ஆகியவை பற்றி எடுத்துக்கூறியதுடன் ஒரு மேடையேற்றத்தை நிகழ்த்துவதற்கு தாம் பல நாட்களை சிரமத்துடன் செலவழிக்க வேண்டியிருப்பதாக கூறி தமது கருத்துக்களை முன் வைத்து அவற்றிற்கான நிவாரணங்களைப் பெறுவதில் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் உதவிகளை வேண்டிக்கொண்டனர். அதன்பினர் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் சார்பில் எமது இயக்குனர் அவர்களும், அண்ணாவியார் பாலதாஸ் அவர்களும் உரைநிகழ்த்தினர்.

எமது இயக்குனர் நீ.மரியுசேவியர் அடிகள் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் புனருத்தாரணம், புதிய பரிணாம வளர்ச்சி பற்றி விளக்கியதுடன் இளம் கலைஞர்களை உள்வாங்கி உருவாக்குவதில் தன்னாலான பங்களிப்பை வழங்கி அர்ப்பணிப்படிடன் செயல்பட மற்றும் உறுதி பூண்டுள்ளமை பற்றி எடுத்துக்கூறி நாடகம் சம்பந்தமான பயிற்சிப்பட்டறை யாழ்ப்பாணத்தில் திருமறைக்கலாமன்றத்தால் நடத்தப்படுவதால் அதில் பங்குகொண்டு பயன்பெற அங்குள்ள இளைஞர்களுக்கு அறைகாலை விடுத்தார். அத்தோடு நாடகப் பயிற்சிப்பட்டறையில் நவீன நாடக செயல்முறைகள், நாட்டுப்புற நடனங்கள், கிராமிய பாடல்கள், கூத்துக்கள், ஆடல்கள் ஆகியவை பயிற்றுவிக்கப்படுவதால் அவை புதிய இளம் கலைஞர்களுக்கு பெரிய வரப்பிரசாதம் என்பதை நினைவுபடுத்தி அதில் பங்குகொண்டு பயன்பெற அழைப்பு விடுத்தார். பின்னர் பேசிய அண்ணாவியார் பாலதாஸ் அவர்கள் கூத்துருவாக்கம், கூத்திசைப்பாடல்களில் வரும் வீரம், சோகம், கம்பீரம் நிறைந்த பாடல்கள் போன்றவற்றை எடுத்துக்காட்டி அவற்றை தானே ஆர்மோனியம் இசைத்து பாடியும் காட்டினார். அதன்பின் பேசிய எமது பொதுச்செயலாளர் கொன்சன்றைன் அவர்கள் நாடகமாயினும், கூத்தாயினும் மேடையேற்றம் செய்யப்படும்பொழுது ஒலி, ஒளி, காட்சியமைப்பு, ஒப்பனை, ஆடையலங்காரம் என்பன காட்சிகள் பாத்திரங்களுக்கேற்றமாதிரி அமைப்பது அவசியம் என்பதை எடுத்துக்கூறியதோடு, ஒலி நன்றாக அமைந்தால் தான் பாடுவதையோ பேசுவதையோ பார்ப்பவர்கள் கேட்கமுடியுமென்றும், காட்சிக்கேற்ப மேடையில் ஒளி பாச்சப்பட்டால் தான் காட்சி சொல்லும் கதையை கண்டு உணர்ந்து இரசிக்கமுடியுமென்றும், கதைக்கேற்ற காட்சியும் பாத்திரத்திற்கேற்ற ஒப்பனையும், உடுப்புக்களும் அழகுற அமைந்தால் தான் அதுகூறும் கதை மக்களைச் சென்றடையும் என்பதை விபரமாக எடுத்துரைத்தார். அத்தோடு கூத்தில் பாடல்களை பாடும்போது அல்லது வசனங்களைப் பேசும்போது. அவ் உரையாடலின் கருத்துக்கொப்ப வேண்டிய இடத்தில் தரித்தோ அல்லது ஏற்ற இறக்கம் செய்தோ பாடுவதும்

பேசுவதும் நாடக ஆசிரியரின் கருத்தை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதற்கு அவசியமான வழிமுறை என்பதையும் கட்டிக்காட்டினார்.

மேலும் அதனை நேரடியாக விளங்கப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு கூத்திசையில் கல்வெட்டு சொல்லி சிந்து பாடும் முறையை எடுத்தியம்பி முன்னாட்களில் அது பாடப்படும்போது எதுவுமே விளங்குவதில்லை என்பதை அறிவுறுத்தி அதை தாளம் இராகம் பிச்காமல் அணைவரும் கேட்டு விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியவிதமாகப் பாடவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியதோடு அதனை பாடிக்காட்டும்படி என்னை கேட்டுக்கொண்டார். நானும் என்னை அழைத்ததின் பேரில் “போருக்குப் பின்” நாட்டுக்கூத்தில் புலிகேசி மன்னன் பாடும் கல்வெட்டை சொல்லி சிந்து பாடினேன்.

வங்கமோடு சிங்களர் - வடத்திசை வேந்தரும் வந்தடி - பணிந்து நானும்
கொங்கரோடு குடத்திசை - வடக்கும் குறும்பரும்
கொற்றவன் - என்னை நாடி

எனத் தொடங்கும் மேலே உள்ள கல்வெட்டை (-)என அடையாளமிடப்பட்ட பகுதியில் தரித்து தாளக்கட்டு பிச்காமல் பாடிக்காட்டினேன். அவ்வாறு முழுக் கல்வெட்டும் பாடும்பொழுது அதைக் கேட்கும் அணைவரும் விளங்கி இரசி க்கக் கூடியதாக அமைந்திருந்தமை அவர்கள் மத்தியில் எழுந்த கரவொலி மூலம் என்னால் உணர்க்கூடியதாக இருந்தது. இவ்விதமாக பல பாடல்களை சென்றிருந்த கலைஞர்களான நாம் அணைவரும் பாடிக்காட்டினோம். அன்றைய நிகழ்வுக்கு கிடைத்த நல்ல வரவேற்பு திருமறைக்கலாமன்றத்தின் கூத்திசை பயண வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல் என்றே கூறலாம். சாதாரணமாக நாடக மேடைகளில் ஏறி நடிப்பதையே மிகவும் விரும்புவனாக இருந்த எனக்கு கூத்திசையை நேர்த்தியாக மேடையேற்றுவதால் மக்கள் மத்தியில் கிடைக்கும் வரவேற்பைக்கண்டு நானும் ஒரு நல்ல கூத்துக்கலைஞராக மாறவேண்டும் என்ற ஆவல் என்னுள் மேலோங்கியது. அதன் பின்னர் கூத்து சம்பந்தமான தேடலில் என்னை அர்ப்பணித்தேன். புதிய புதிய இராகங்களை கற்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டேன். திரு. மிக்கேல் பிள்ளையின் “வீரமாதேவி” கூத்திலும் பாடி நடித்தேன். திருமறைக்கலாமன்றத்தின் கூத்து மேடையேற்றங்கள் மூலமும், கலைப் பயணங்கள் மூலமும் கிடைத்த வரவேற்பும் அங்கீகாரமும் எமது தேசிய கலைவடிவமான நாட்டுக்கூத்தை புத்து யிருட்டும் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் கலைமுயற்சிக்கு கிடைத்த முதல் வெற்றியென்றே கூறலாம்.

(தொடரும்)

ஏ. திருமத்தூரைக்
1965 - 2015
பொன்னியூ

திருமத்தூரைக் - பொன்னி
1991 - 2016
வெள்ளியூ

பொன்னி
திருமத்தூரைக்காமண்றம்

(பொன்னியூ)

சூரூப கழாய் குவலம்

(கோப்யாக்டிவ் காட்சி)

ஒப்பு மாதிரி 5.00 மணி

13.03.2016

Embarcadere

3, rue Firmin Gémier,
93300 Aubervilliers
Métro : Aubervilliers 4 chemins
+ Bus : 170, 150
arrêt : André Karman

திருமதி
இராயப்பு லூர்துநாயகி
1949 - 2010

நீணவுப் பக்ரல்

எந்தன் வாழ்வில் ஓளியானாய்
எனக் கிசைந்த மனைவியானாய்
எந்தன் கண்ணின் மணியானாய்
ஏனோ தவிக்கவிட்டு நீ சென்றாய்

பூ உதிர்வது நியதியென்றாலும்
புதிதுபுதிதாய் அது பூக்கின்றதே!
புவியில் நின்று உதிர்ந்த உன்னை
புதிய பிறப்பாய் என்று காண்பேனோ?
- குமேபத்தினர்